

**LET'S PLAY "WHO'S THE REAL VICTIM":
HET IDENTIFICEREN VAN SLACHTOFFER-EN
DADERFRAMES ROND SEKSUEEL
GRENSOVERSCHRIJDEND GEDRAG IN DE
MEDIA.**

Masterproef neergelegd tot het behalen van
de graad van Master in de Criminologische Wetenschappen
door 01706028 Monbailliu Catherine

Academiejaar 2019-2020

Promotor :
Prof. dr. Jelle Janssens

Commissaris :
Mevr. Schokkenbroek Janneke

Aantal woorden: 13962

Preambule

Deze masterproef is geschreven tijdens de coronapandemie waardoor het belangrijk is de impact daarvan te duiden. Aangezien het onderzoek bestaat uit een literatuurstudie en een framinganalyse, was het niet nodig om contact te hebben met externe personen. De coronamaatregelen hebben daarom bijna tot geen impact gehad op het eindresultaat van deze masterproef. Enkel de psychologische impact, de beperkte toegang tot de gebouwen van de Universiteit Gent en de bibliotheek hebben het proces vertraagd. Desondanks was het niet nodig om het onderzoek te veranderen of het gedeeltelijk te heroriënteren. Het resultaat van de masterproef wijkt dus niet af van het oorspronkelijk vooropgestelde doel.

Deze preambule werd in overleg tussen de student en de promotor opgesteld en door beiden goedgekeurd.

Woord vooraf

Het neerleggen van deze masterproef in de Criminologische Wetenschappen betekent het sluitstuk van een driejarig schakelprogramma en mijn studentenleven. Het schrijven ervan was één van de meest uitdagende en interessante opdrachten die ik ooit heb uitgevoerd. Een opdracht die met vallen en opstaan tot stand is gekomen en waarbij ik enorm veel geleerd heb over mijn eigen academische kwaliteiten. Voor ik me naar de arbeidsmarkt begeef, wil ik dan ook de mensen bedanken die mij hebben bijgestaan gedurende deze periode.

In eerste instantie wil ik mijn mama, papa en vrienden bedanken omdat ze het beste cheerleaderteam zijn dat een studente zich kan voorstellen. Ze hebben mij doorheen elke stap van dit onderzoek ondersteund en aangemoedigd. Daarnaast hebben ze, ondanks niet criminologisch onderwijs te zijn, steeds gepoogd om actief mee te denken inzake de inhoud en methodologie van dit project. Zonder hun liefdevolle en logistieke ondersteuning was deze masterproef niet de positieve ervaring geweest die ik er nu aan overhoud.

Als laatste wil ik graag mijn professoren bedanken voor de grote overdracht aan informatie en expertise in de verschillende domeinen van de criminologische wetenschappen. In het bijzonder wil ik prof. dr. Jelle Janssens vermelden én bedanken voor zijn ondersteuning gedurende het hele bachelor- en masterproef proces. Zijn bereidheid om mee na te denken inzake het thema, zijn snelle en behulpzame responsiviteit tijdens de moeilijker momenten en zijn enthousiasme hebben ervoor gezorgd dat dit project tijdig en inspiratievol werd afgerond.

Bedankt!

Catherine Monbailliu

Augustus 2020

Inhoudstafel

PREAMBULE	II
WOORD VOORAF	III
ABSTRACT	1
INLEIDING	2
1. DE CONSTRUCTIE VAN SLACHTOFFERSCHAP	6
1.1 CONCEPTUALISERING	6
1.2 THEORETISCHE PERSPECTIEVEN	8
1.2.1 <i>Sociale constructie van slachtofferschap</i>	8
1.2.2 <i>Het ideale slachtoffer</i>	9
2. AGENDA- SETTING EN FRAMING THEORY	10
2.1 AGENDA- SETTING THEORY	10
2.2 FRAMING THEORY	11
3. METHODE	13
3.1 DATAVERZAMELING	15
3.2 DATA- ANALYSE	16
4. RESULTATEN	18
4.1 AGENDA-SETTING VAN SEKSUEEL GRENDOVERSCHRIJDEND GEDRAG	18
4.2 FRAMING VAN SEKSUEEL GRENDOVERSCHRIJDEND GEDRAG	18
4.2.1 <i>Prevalentie van variabelen</i>	18
4.2.1.1 Titels	19
4.2.1.2 Dadeigenschappen	19
4.2.1.3 Slachtoffereigenschappen	19
4.2.1.4 Reasoning devices of taalelementen	19
4.2.1.5 Entman's doel en algemene kaders	22
4.2.1.6 Inductieve variabelen	22
4.2.2 <i>Identificatie van frames in NVivo</i>	25
4.2.2.1 Cluster 1: Maatschappelijk kader	26
4.2.2.2 Cluster 2: Slachtofferkader	27
4.2.2.3 Cluster 3: Veranderingskader	28
4.2.2.4 Cluster 4: Activismekader	29
4.2.2.5 Cluster 5: Positieve dader- Negatieve Slachtofferkader	30
4.2.2.6 Cluster 6: Gerechtigheidskader	31
4.2.2.7 Cluster 7: Passiviteitskader	32
4.2.2.8 Cluster 8: Machtsrelatiekader	33
4.2.1.4 Cluster 9: Ideale daderkader	34
4.2.2.10 Cluster 10: Strafbaarheidskader	36
5. DISCUSSIE EN CONCLUSIE	37
LITERATUURLIJST	44
BIJLAGEN	A
BIJLAGE 1: CODEBOOM NVIVO	A
BIJLAGE 2: NVIVO CLUSTERANALYSE	H
BIJLAGE 3: DATA-MANAGEMENT PLAN	K
BIJLAGE 4: WETENSCHAPSPOPULARISERENDE SAMENVATTING	N

Abstract

The present study aims to gain insight into the construction of victimhood and the framing of victims and offenders of sexual transgressive behaviour in the Flemish news media. Despite the fact that framing is a popular topic in different research domains, the framing of victimhood in Criminology has been limited to refugees, racism and substance abuse. It is a well-known fact that acquiring the victim-status is a crucial step in the recovery process of victims of sexual transgressive behaviour, and that the acquirement of this status is dependent on cultural objectives concerning victimhood. One of the most influential sources of information in today's society is the news media. The way in which they choose to report on sexual transgressive behaviour has a direct impact on the perception of victimhood in the general public, and thus acquiring the status. But news media is never completely objective, and every news report is framed in a certain way. This framing process can be both positive and negative but the main objective is that framing should always be fair. There should be an equal amount of positive and negative frames, and there also needs to be reports on different perspectives concerning the issue. This research will consist of a framing analysis to identify the different victim- and offender frames that are used in the Flemish news media. The results indicate that there are at least ten different victim- and offender frames used and that these frames vary in levels and perspectives.

Keywords

Framing, sexual transgressive behaviour, news media, victimhood

Inleiding

“This whole two-week effort has been a calculated and orchestrated political hit, revenge on behalf of the Clintons, and millions of dollars in money from outside leftwing opposition groups” (Siddiqui, 2018). Dit zijn de woorden van Brett Kavanaugh, (toen nog kandidaat-) rechter bij het hoger gerechtshof in Amerika, tijdens de eerste hoorzitting inzake zijn aanstelling. In zijn betoog verdedigde hij zichzelf tegen de beschuldigingen van seksueel grensoverschrijdend gedrag door Christine Blasey Ford. Het Kavanaugh/Ford verhaal heeft wekenlang de berichtgeving in de media gedomineerd met artikels vanuit verschillende perspectieven. Er werden artikels gepubliceerd die Kavanaugh schuldig bevonden, die hem vrijspraken, die de overvloed van alcohol op universiteitscampussen aanhaalden en die het hele verhaal als een samenzwering tegen Trump afschreven. Maar het waren de satirische nieuwsprogramma's die de aandacht vestigden op de complexe wisselwerking tussen media, maatschappij en slachtofferschap. Trevor Noah, televisiepresentator bij The Daily Show (2018) en Jim Jefferies, televisiepresentator bij The Jim Jefferies Show (2018), dragen beiden een opinie op over de framing van slachtofferschap in het Kavanaugh/Ford verhaal. Hier brengen ze de focus terug op het échte slachtoffer: niet Kavanaugh, maar Ford. De televisiepresentatoren stellen, als komieken, serieuze vragen over hoe slachtofferschap geconstrueerd, gemanipuleerd en/of verworven wordt in de media.

Hoewel dit onderzoek geïnspireerd is door de vragen inzake 'competitief slachtofferschap' die de twee presentatoren stelden, wordt er een bredere invalshoek gehanteerd. Competitief slachtofferschap is maar een klein onderdeel/gevolg van de framing en constructie van slachtofferschap in de media. Het specifieke doel van dit onderzoek is het identificeren van frames inzake seksueel grensoverschrijdend gedrag in de Vlaamse media. Om deze identificatie mogelijk te maken, moet in eerste instantie duidelijk zijn wat frames zijn en uit welke componenten ze bestaan. Volgens Gamson en Modigliani (1987) is een frame 'a central organizing idea or story line that provides meaning to an unfolding strip of events, weaving a connection among them. The frame suggests what the controversy is about, the essence of the issue'. De media zal bepaalde informatie kaderen in bestaande referentiekaders zodat mensen de nieuwe informatie makkelijker een plaats kunnen geven in de huidige maatschappelijke context. Framing is dus een menselijke eigenschap, het helpt om de wereld te organiseren en informatie te interpreteren (Goffman, 1974). Toch is het belangrijk te duiden dat er voor elk fenomeen meerdere frames bestaan. Een mediakanaal maakt de keuze om aan de hand van een

bepaald frame over een thema te rapporteren. Daarnaast is framing ook sterk gerelateerd aan het tweede niveau van de agenda-setting theorie. Volgens deze theorie zal de media op het eerste niveau selecteren over welke thema's men juist rapporteert en op het tweede niveau suggereren hoe het publiek over deze thema's moet nadenken (Weaver, 2007). Het framen van nieuws heeft volgens Entman (1993) ook steeds een achterliggend doel namelijk: 'to frame is to select some aspects of a perceived reality and make them more salient in a communicating text, in such a way as to promote (1) a particular problem definition, (2) a causal interpretation, (3) amoral evaluation, and/or (4) a treatment recommendation for the item described'.

Framing blijkt dus niet enkel een natuurlijke eigenschap van de mens, het kan ook gebruikt worden voor het behalen van specifieke culturele doelstellingen. Volgens Van Gorp (TEDxTalks, 2018) is framing niet steeds negatief aangezien niets kan toegelicht worden zonder een invalshoek weer te geven. Zolang er meerdere frames worden gehanteerd inzake één thema op één bepaald moment zorgen frames net voor kritische en overwogen opinies bij het publiek. Daarnaast kan framing ook voor positieve doeleinden worden gebruikt. Volmert, Sweetland en Kendall-Taylor (2018) gebruiken frameworks om opinies van mensen ten aanzien van bepaalde minderheidsgroepen te verbeteren. Uit één van zijn onderzoeken blijkt namelijk dat het verantwoordelijkheidskader ("het is onze verantwoordelijkheid als goede burgers om ons steentje bij te dragen") voor een positievere visie inzake beleidsmaatregelen voor het helpen van drugsverslaafden zorgt dan het empathiekader ("drugsverslaafden zijn ook mensen en mensen verdienen een tweede kans").

Maar framing is niet steeds positief of onschuldig. Het steeds terugkeren van één bepaald frame kan leiden tot een gemanipuleerd beeld inzake de realiteit en culturele veranderingen in de samenleving (Debackere, 2018). Daarnaast kunnen frames ook opzettelijk gebruikt worden om de maatschappelijke opinie inzake een bepaald thema te manipuleren. Volgens Weaver (2007) heeft de monopolie van de media inzake het selecteren van onderwerpen die zij waardig vinden om over te rapporteren invloed op de heersende waarden en normen in de maatschappij. Dit komt omdat de media de macht heeft om bepaalde waarden meer relevant te maken dan bepaalde andere waarden en normen. Het enkelzijdig voorkomen van bepaalde onderwerpen zal ervoor zorgen dat het publiek hieromtrent ook prioriteiten legt in de samenleving. Dit zorgt op zijn beurt dan weer voor voorkeuren inzake beleidsmatige oplossingen inzake bepaalde thema's (D'Angelo & Kuypers, 2009).

Als men specifiek kijkt naar de invloed hiervan op slachtofferschap, wordt duidelijk dat framing het verwerven van de slachtofferstatus makkelijker of moeilijker kan maken afhankelijk van de persoonlijke karakteristieken en gedragingen van het slachtoffer. De toewijzing van de status is namelijk nooit waarde vrij, maar een afspiegeling van de sociale- en culturele waarden en normen die gelden in de maatschappij (Walklate, 2007). Daarnaast heeft de media een impact op de beeldvorming van een ideale slachtoffer of het verdiend slachtoffer (Christie, 1986). Ook dit heeft een invloed op de verwerving van de slachtofferstatus en het voorkomen van secundaire victimisatie bij het slachtoffer (Groenhuijsen, 2011). Specifiek inzake het slachtofferschap van seksueel grensoverschrijdend gedrag zijn er ontelbare voorbeelden van slachtoffers die weergeven zich dubbel slachtoffer te voelen van een misdrijf door de manier waarop de journalisten hun verhaal naar buiten brachten (Van Dijk, 2009). Volgens Natascha Kampusch, het Oostenrijkse meisje dat gedurende acht jaar in gevangenschap leefde na haar ontvoering door Wolfgang Priklopil en daarna ontsnapte, werd ze niet gezien als waardig slachtoffer door de samenleving omdat ze zich niet als hulpeloos slachtoffer gedroeg. Dit had volgens de vrouw een grote negatieve impact op de verwerking van het trauma. In haar autobiografie constateerde ze: “Only gradually did I notice that I had slipped into a new prison. Inch by inch, the walls that replaced my dungeon became visible. The sympathy extended to a victim is deceptive.” (Kampusch, 2010, p. 235).

Uitgaande van de premisse van Van Gorp dat framing onschuldig is zolang er verschillende perspectieven worden gebracht (Debackere, 2018), wordt er in deze studie gezocht naar deze invalshoeken inzake seksueel grensoverschrijdend gedrag. Er wordt getracht om zowel dader- als slachtofferframes te identificeren en meer inzicht te krijgen in de manier waarop deze frames tot stand komen. De identificatie gebeurt door het retrospectief analyseren van krantenartikelen uit drie verschillende Vlaamse media (De Standaard, De Morgen en Het Laatste Nieuws). Binnen dit onderzoek wordt geopteerd voor een gemengde methode van dataverzameling: er wordt inductief gezocht naar frames in de media, die dan eventueel in het bestaand kader van Entman (1993) (deductief) zullen geplaatst worden. Na het identificeren van terugkerende frames, worden deze frames aan de hand van een clusteranalyse verder geanalyseerd. Deze analyse zal weergeven welke dader- en slachtofferframes gerelateerd zijn aan elkaar.

De externe doelstelling van dit onderzoek is om een bijdrage te leveren aan een lacune in de huidige kennis inzake framing van seksueel grensoverschrijdend gedrag door een framinganalyse uit te voeren omtrent het thema in de Vlaamse media. Aan de hand van dit

onderzoek kan men besluiten of framing wel degelijk een probleem vormt in Vlaanderen. Deze besluiten zal men kunnen vormen uit de hoeveelheid frames die gebruikt worden en de afwisseling ervan.

De centrale onderzoeksvraag is tweeledig in dit onderzoek namelijk:

- (1) Welke slachtoffer- en daderframes kunnen geïdentificeerd worden inzake seksueel grensoverschrijdend gedrag in de Vlaamse media?
- (2) In welke mate voorspellen bepaalde variabelen welke frames er gebruikt worden?

1. De constructie van slachtofferschap

1.1 Conceptualisering

(1) **Seksueel grensoverschrijdend gedrag (SGG)** kan op verschillende manier worden gedefinieerd. De algemene definitie is: “elke vorm van verbaal, niet-verbaal of lichamelijk gedrag van seksuele aard, dat niet beantwoordt aan de kenmerken van seksueel gedrag” (Onderwijs Vlaanderen, z.d.). Aangezien deze definitie vrij breed interpreteerbaar is, en dus niet operationaliseerbaar, geeft Sensoa zes kenmerken weer van gezond seksueel gedrag namelijk: toestemming, gelijkwaardigheid, vrijwilligheid, zelfrespect, passend bij de context, passend bij de ontwikkelingsfase van de betrokkenen. Het concept SGG is een verzamelnaam voor verschillende vormen van negatief seksueel gedrag namelijk: seksuele intimidatie, aanranding, verkrachting, seksueel misbruik en seksuele mishandeling (Sensoa, 2020).

(2) **Slachtoffer(schap)**: Na interne discussies in het onderzoeksdomein van de victimologie tussen de verschillende stromingen: the penal victimology, the general victimology en the human victimology besloot The World Society of Victimology (WSV) het concept slachtoffer te definiëren op basis van de UN Declaration (1985) als: “victims mean persons who, individually or collectively, have suffered harm, including physical or mental injury, emotional suffering, economic loss or substantial impairment of their fundamental rights, through acts or omissions that are in violation of criminal laws, including those proscribing abuse of power” (Garkawe, 2004). Het concept slachtofferschap, ook victimisatie genoemd, wordt afgeleid van bovenstaande definitie inzake het slachtofferconcept. Het grote verschil is dat slachtofferschap het proces inhoud waarbij iemand slachtoffer wordt.

(3) **Het verwerven van de slachtofferstatus** is een proces waarin de maatschappij de schadelijkende partij erkent als slachtoffer (Strobl, 2004). Het lijkt vanzelfsprekend dat personen die schade hebben geleden, worden behandeld als slachtoffers. Toch wordt niet elke soort slachtofferschap gelijkaardig behandeld of erkend (Van Dijk, 2009). De slachtofferstatus is een sociale status die wordt toegekend aan een persoon volgens formele en informele regels. Daarnaast moeten slachtoffers hun gedrag ook aanpassen aan de maatschappelijke perceptie op slachtofferschap. Volgens Walklate (2007) is de toewijzing van de slachtofferstatus in de samenleving nooit waardevrij maar een afspiegeling van de sociaal- culturele waarden en normen die erin gelden. In de maatschappij bestaan er daarnaast ook ideale vormen van

slachtofferschap, “the ideal victim” (zie: 1.2.2 Het ideale slachtoffer), deze slachtoffers zullen de status makkelijk toegewezen krijgen. Het verwerven van de slachtofferstatus is een proces waarbij een persoon in eerste instantie zichzelf als slachtoffer moet identificeren. Nadien moet de persoon zijn slachtofferschap presenteren op een acceptabele manier aan de maatschappij. Deze laatste beslist of het slachtoffer de status verwerft of niet. De erkenning van een slachtoffer is dus een proces van zelfidentificatie en sociale erkenning. Het niet toekennen van de status aan een slachtoffer kan grote gevolgen hebben. Een niet erkend slachtoffer zal geen emotionele steun krijgen van familie/vrienden en zal ook niet kunnen genieten van de juridische compensatiemechanismen in de maatschappij (Strobl, 2004). De slachtofferstatus resulteert in een nieuwe sociale identiteit voor het slachtoffer die verbonden is aan een aantal rechten en plichten.

(4) Secundaire victimisatie wordt gedefinieerd als een verschijnsel waarbij negatieve reacties van politie of justitie ervoor zorgen dat een slachtoffer zich voor de tweede keer slachtoffer voelt (Groenhuijsen, 2011). Hoewel het begrip vooral wordt gebruikt om reacties van politie en justitie te bekritisieren, kan ook de media en de maatschappij aan de oorzaak liggen van secundaire victimisatie. In het onderzoek van Van Dijk (2009) blijkt uit de getuigenissen van elf slachtoffers dat deze secundaire victimisatie ervaren door negatieve reacties van hun directe sociale omgeving, media en maatschappij. De negatieve reacties hadden vooral betrekking op het gedrag van de slachtoffers.

(5) Collectieve victimisatie is een vorm van indirecte victimisatie wanneer een aanval gericht is tegenover een bepaalde sociale groep. Een aanval ten aanzien van een persoon in de groep, resulteert in directe victimisatie voor het slachtoffer en collectieve victimisatie voor al de personen die deel uit maken of zich identificeren met de betrokken groep. Collectief slachtofferschap uit zich meestal in angst om ook slachtoffer te worden in de toekomst, onzekerheid in, en restricties op het eigen gedrag in contact met de samenleving (Strobl, 2004).

(6) Competitief slachtofferschap is een vrij nieuw concept en is steeds een reactie op het slachtofferschap van anderen. Sullivan et al. (2012) definiëren dit als het concurreren tussen groepen om het recht op slachtofferschap. Het komt voor wanneer een persoon/groep beschuldigd wordt van daderschap tegenover een andere persoon/groep. Aangezien deze beschuldiging negatief is voor het groepsimago of de morele identiteit van de groep, gaat de dadergroep proberen om het groepsimago te herstellen door zichzelf slachtofferschap toe te

eigenen. Volgens Sullivan et al. (2012) is het opvallend dat vooral groepen die over een hoge sociale status beschikken (blanke mensen tegenover etnische minderheden, christenen tegenover moslims, mannen tegenover vrouwen,..), die minder in contact komen met discriminatie, het snelste competitief slachtofferschap eisen. De auteurs linken dit aan de sociale identiteitstheorie, en de notie dat groepen met een hoge sociale status zichzelf als meer moreel en competent zien dan minderheidsgroepen.

1.2 Theoretische perspectieven

1.2.1 Sociale constructie van slachtofferschap

In de jaren '60 brak het labelingsperspectief door in de criminologische wetenschappen. Het concept labeling vindt zijn oorsprong in het symbolisch-interactionisme. Volgens dit perspectief ontstaat betekenis in interactie tussen actoren (Pauwels, 2017). In de victimologie was Quinney (1975) één van de eerste auteurs die aandacht vestigde op de symbolische interactieprocessen in het slachtofferschap.

De sociale constructie van de rol van het slachtoffer is volgens Strobl (2004) een normale reactie van de maatschappij, het geeft structuur aan de samenleving. Het construct van een 'goed' slachtoffer resulteert in verwachtingen waaraan een slachtoffer moet voldoen. Deze verwachtingen kunnen worden opgesplitst in zowel vereisten aan het gedrag en vereisten in karakteristieken. Strobl (2004) analyseerde de verwachtingen van het gedrag van slachtoffers en identificeerde er vier: (1) het slachtoffer moet universeel gebruik maken van wettelijke kaders als vorm van rechtvaardigheid, (2) een slachtoffer kan enkel de status verwerven bij een regelovertreding beschreven in de wet, (3) een slachtoffer moet zijn eigen behoeften en noden aan de kant zetten om bij te dragen aan de strafrechtelijke vervolging van de dader, (4) het slachtoffer moet vrijwillig samenwerken met politie en justitie. Slachtoffers die hun gedrag niet aanpassen aan de maatschappelijke visie op slachtofferschap zullen moeilijk of niet erkend worden als slachtoffer.

In onderzoek naar de sociale constructie van slachtofferschap werd er nog een ander belangrijk component geïdentificeerd: emoties. Volgens Karstedt (2002) worden reacties op criminaliteit en slachtofferschap beïnvloed door de emotionele cultuur. Emoties maken steeds meer een onderdeel uit van zowel de strafrechtsbedeling, als het maatschappelijke debat inzake slachtoffers. Het construct van emoties is relevant voor de media, ze kunnen zowel individueel

als collectief vanop een afstand worden gevoeld. Boltanski (1999) en Walklate (2011) deden onderzoek naar het lijden op afstand en “the politics of pity” in de media. De maatschappij wordt beïnvloed om medelijden en sympathie te hebben voor een “verdienend” slachtoffer. Deze beïnvloeding gebeurt door het lijden van het slachtoffer in beeld te brengen. Niet enkel sympathie kan worden gestimuleerd, maar ook weerzin ten aanzien van de dader. Uit het onderzoek van Van Dijk (2009) blijkt dat het vormgeven van lijden niet steeds zonder gevolgen is. In sommige situaties kan een slachtoffer dat niet voldoet aan de vereisten van een ‘goed’ slachtoffer, weerzin opwekken in plaats van medelijden. In deze gevallen zal het slachtoffer blootgesteld worden aan secundaire victimisatie.

Sterk samenhangend aan het lijden vanop afstand en het construct van een goed slachtoffer, is de marketing van criminaliteit en zijn slachtoffers. Het opwekken van emoties inzake slachtoffers resulteert in een fascinatie ervoor. Een stijgend aantal slachtoffers laten hun verhaal publiceren in boekvorm. Aangezien in deze biografieën vaak wordt stilgestaan bij de emoties van het slachtoffer en de goede karakteristieken die ervoor zorgden dat ze hun situatie overleefden, ontstaat er een ideale visie op slachtofferschap. De media is dus een bron voor het vormen van ideeën inzake criminologische onderwerpen. Het is belangrijk dat de media een representatief beeld weergeeft van criminaliteit en slachtofferschap (Vanderveen, 2017).

1.2.2 Het ideale slachtoffer

Het ideale slachtoffer is een concept dat ontwikkeld is door Nils Christie (1986) en gedefinieerd wordt als: “A person or category of individuals who- when hit by crime- most readily is given the complete and legitimate status of being a victim” (Nils Christie, 1986, p. 18). Zoals hierboven al toegelicht heeft de maatschappij verwachtingen ten aanzien van het gedrag van slachtoffers. Naast deze verwachtingen, zijn er ook een aantal andere karakteristieken waaraan een slachtoffer moet voldoen: (1) het slachtoffer is zwak, (2) het slachtoffer is tijdens de gebeurtenis een gerespecteerde activiteit aan het uitvoeren, (3) het slachtoffer kan niets negatief worden verweten, (4) het slachtoffer wordt aangevallen door een grote sterke dader, (5) de dader is onbekend aan het slachtoffer. Als laatste (6) is het slachtoffer ook sterk genoeg om voor het slachtofferschap uit te komen. Nils Christie (1986) ziet het voldoen aan deze voorwaarden als het “ideale slachtoffer”. Dit ideale slachtoffer zal niet enkel sneller en makkelijker worden erkend als slachtoffer, maar zal het in de maatschappelijke opinie ook verdienen.

Volgens Christie (1986) en Strobl (2004) spelen de sociale status, het geslacht en de ethische afkomst van het slachtoffer een grote rol in de toewijzing van de slachtofferstatus. Daarnaast blijkt uit onderzoek van Fattah (1991) dat personen die deel uitmaken van minderheidsgroepen, zowel een grotere kans op victimisatie hebben, als een kleinere kans om als slachtoffer erkend te worden. Ook uit het onderzoek van Green en Pomeroy (2007) blijkt dat de personen die de meeste kans hebben op victimisatie (jongeren, lage economische status, mannen en etnische minderheidsgroepen), net de personen zijn die het minst als kwetsbaar worden gezien en daardoor ook minder snel de slachtofferstatus toegewezen krijgen. Strobl (2004) benadrukt daarnaast dat het ideale slachtoffer hulpeloos moet zijn. Deze slachtoffers zullen emotionele steun krijgen van hun omgeving omdat ze het ‘duidelijk’ nodig hebben. Het is wel de bedoeling dat het slachtoffer zijn verplichtingen vervult; het trauma overkomt en het vroegere leven weer hervat na een bepaalde tijd anders zal de steun van het sociale netwerk vervagen.

2. Agenda- Setting en Framing Theory

De Agenda- Setting Theory en de Framing Theory maken beide onderdeel uit van zowel de communicatiewetenschappen, als de sociale wetenschappen. Methodologisch behoren ze tot de discoursanalyse, een verzamelnaam voor verschillende perspectieven die onderzoek doen naar de manier waarop taal een invloed heeft op de maatschappij (Blommaert & Verfaillie, 2016). Hoewel er binnen dit onderzoek vooral gefocust wordt op framing, is het onmogelijk om niet stil te staan bij agenda-setting. De framing theory is namelijk gelinkt aan het tweede niveau van de agenda-setting theorie.

2.1 Agenda- Setting Theory

De Agenda- Setting Theory stelt dat er in de media twee niveaus van communicatie bestaan. Op het eerste niveau selecteert de media welke gebeurtenissen men rapporteert, dus waarover de maatschappij moet nadenken. Op het tweede niveau vormt de media een referentiekader dat suggereert hoe het publiek moet nadenken over die thema's (Mccombs & Reynolds, 2002). Volgens Weaver (2007) heeft de media een monopolie inzake het selecteren van onderwerpen die zij waardig vinden om over te rapporteren en heeft dit invloed op de heersende waarden en normen in de maatschappij. De nieuwsmedia hebben de macht om bepaalde waarden en normen meer relevant te maken dan andere. Het enkelzijdig voorkomen van bepaalde onderwerpen zal ervoor zorgen dat het publiek hieromtrent ook prioriteiten legt in de samenleving. Dit zorgt op

zijn beurt dan weer voor bepaalde voorkeuren inzake beleidsmatige oplossingen inzake bepaalde thema's (D'Angelo & Kuypers, 2009).

2.2 Framing Theory

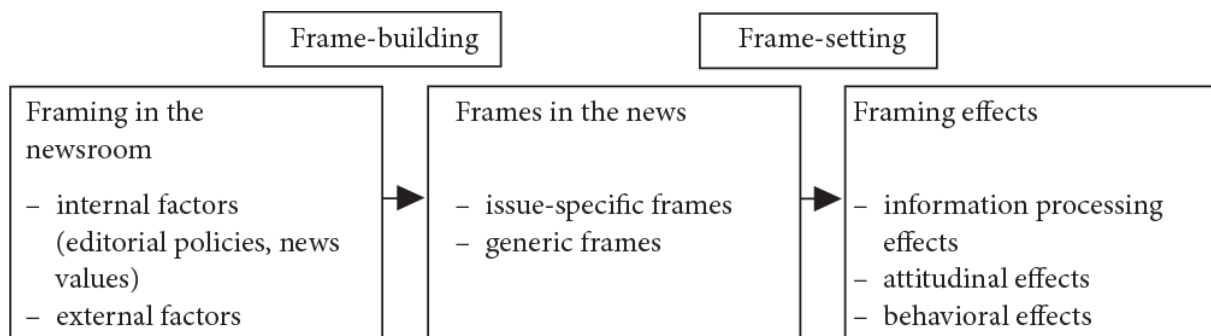
De framing theory is ontwikkeld door Goffman (1974) en verder uitgewerkt door Entman (1993). Om de framing theory toe te lichten, moet eerst gekeken worden naar het concept "frame". Goffman stelde in zijn framing analysis (1974) dat het een menselijke eigenschap is om het leven te organiseren aan de hand van referentiekaders (ook: frames). Op deze manier kunnen nieuwe ervaringen gelinkt worden aan bestaande kaders die helpen met het interpreteren van informatie. Goffman (1974) noemt deze kaders de "primaire referentiekaders", en deelt deze dan weer verder op in: natuurlijke en sociale referentiekaders. De natuurlijke referentiekaders kunnen worden geïnterpreteerd als objectieve referenties. Het zijn fysieke gebeurtenissen die letterlijk worden genomen zonder het toevoegen van context of sociale interactie. De sociale kaders daarentegen plaatsten gebeurtenissen in een interactieve context en hebben een grote impact op hoe informatie wordt verwerkt, geïnterpreteerd en gecommuniceerd.

Goffman's conceptualisering van frames blijft zeer abstract omdat het over algemene referentiekaders gaat. Andere auteurs hebben getracht om frames toe te lichten in relatie met nieuwsmedia. Gitlin (1980) definieert media frames als "persistent patterns of cognition, interpretation, and presentation, of selection, emphasis and exclusion by which symbolhandlers routinely organize discourse" (Gitlin, 1980). Verschillende auteurs benadrukken het belang van een brede definitie en gebruiken die van Gamson en Modigliani (1987) "a frame is a central organizing idea or story line that provides meaning to an unfolding strip of events, weaving a connection among them. The frame suggests what the controversy is about, the essence of the issue." (Gamson & Modigliani, 1987, p. 143).

De framing theorie van Entman (1993) bouwt verder op bovenstaande concepten maar zet ze in een actieve setting. Hij focust zich voornamelijk op de manier waarop framing plaats vindt en definieert dit proces als: 'to frame is to select some aspects of a perceived reality and make them more salient in a communicating text, in such a way as to (1) promote a particular problem definition, (2) causal interpretation, (3) moral evaluation, and/or (4) treatment recommendation

for the item described” (Entman, 1993, p. 52). Deze vier componenten kunnen ook gezien worden als de interne doelstelling van media framing.

Framing is een dynamisch proces dat bestaat uit verschillende locaties en verschillende fases. De locaties zijn de plaatsen waar frames betekenis krijgen namelijk de zender, de tekst, de ontvanger en de cultuur (Entman, 1993). De verschillende fases zijn volgens de Vreese (2005): (1) frame-building, (2) frame-setting en (3) gevolgen.

Figuur 1. Een geïntegreerd model van framing (figuur overgenomen van de Vreese (2005)).

(1) Frame- building verwijst naar al de factoren die een invloed kunnen hebben op de structuur van een frame. Deze factoren kunnen intern zijn aan de zender of extern. De interne invloed komt van de politieke positie van een zender, de normen die heersen op een redactie en de waarde die de redactie geeft aan nieuwsthema's. De externe factoren hebben betrekking op de interactie van de zender met bepaalde politieke partijen en sociale bewegingen. De uiteindelijke uitkomst van frame-building is het verhaal dat gebracht zal worden.

(2) Frame -setting is de volgende fase en heeft betrekking op de interactie tussen het frame en het publiek. De setting is de manier waarop een nieuwskader plaats krijgt in het persoonlijke referentiekader (kennis, disposities en cognities) van het publiek. Frame- settings kunnen het leren, interpreteren en evalueren beïnvloeden.

(3) De framing- effecten zijn de laatste fase en bevatten de impact van een frame op individueel en structureel niveau. De invloed van een frame op het individueel niveau kan resulteren in veranderingen in cognities en meningen. Deze framing effecten kunnen gelinkt worden aan het lijden op afstand, dat eerder besproken werd. De effecten van een frame op structureel niveau kunnen bestaan uit een verandering van de cultuur. Frames die frequent gebruikt worden kunnen vorm geven aan hoe een cultuur omgaat met bepaalde problemen. Zo kan een frame

waarbij aandacht is voor onrechtvaardige korte straffen voor daders, leiden tot veranderingen in het beleid.

3. Methode

Deze masterproef is een onderzoek in de diepte, dit wil zeggen dat de resultaten minder generaliseerbaar zijn en dat er gefocust wordt op details, het begrijpen, de context en de complexiteit van het probleem. Daarnaast wordt er zowel aan kwalitatief, als aan kwantitatief onderzoek gedaan. In eerste instantie wordt er gebruik gemaakt van kwalitatieve methoden om het onderzoek vorm te geven. De slachtoffer-en daderframes komen inductief tot stand in een framinganalyse en de theorie wordt opgebouwd vanuit de bevindingen van het onderzoek. Het onderzoek is hoofdzakelijk kwalitatief aangezien het moeilijk is om probleem-specifieke frames te generaliseren. Toch is het de bedoeling om in het onderzoek ook een aantal kwantitatieve analyses uit te voeren. Indien uit het kwalitatieve onderzoek blijkt dat er wel degelijk gesproken kan worden van verschillende dader- en slachtofferkaders, worden de bevindingen kwantitatief geanalyseerd. Dit zal gebeuren door middel van het codificeren van de verschillende reasoning en framing devices en het verwerken van deze gegevens in SPSS.

Een framinganalyse maakt onderdeel uit van de overkoepelende discoursanalyse en kan bestaan uit verschillende databronnen en onderzoeksmethoden. Een framinganalyse is in een methode om frames te identificeren. De identificatie kan enkel gebeuren wanneer duidelijk is wat een frame juist inhoudt. Een frame bestaat steeds uit een aantal reasoning devices en framing devices. De verhalende elementen hebben betrekking op de (1) **inhoud** van een frame, de framing elementen hebben betrekking op de (2) **vorm** van een frame.

(1) **De inhoud van een frame** kan ofwel probleem-specifiek of algemeen van aard zijn. De onderzoeker gaat op zoek naar het probleem, de verantwoordelijke, het slachtoffer en de oplossing. Een probleem- specifiek kader zal bestaan uit berichtgeving dat specifiek is aan een gebeurtenis of probleem. De voordelen van dit soort frames zijn dat de onderzoeker zich enkel moet focussen op één gebeurtenis en een gedetailleerde beschrijving kan uitwerken. Het nadeel daarentegen is dat een frame niet gegeneraliseerd kan worden. De algemene referentiekaders overstijgen de probleem-specifieke frames en zullen uit een veel groter onderzoeksgebied bestaan. Een algemeen kader zal binnen één thema, verschillende problemen en gebeurtenissen

uiteenzetten (de Vreese, 2005). Volgens Entman (1991) zijn de meest gebruikte algemene frames in nieuwsberichtgeving:

- **Conflict:** de media focust zich vooral op het conflict in de berichtgeving en minder op oplossingen. De standpunten van partijen worden uiteengezet, maar niet de overeenkomsten om een conflict op te lossen.
- **Personalisatie:** een gebeurtenis wordt gepersonaliseerd. De persoonlijkheden van de partijen worden weergegeven en het probleem krijgt een menselijke gezicht of referentie.
- **Gevolgen:** de gevolgen die aan een bepaalde gebeurtenis vasthangen worden uiteengezet. De focus ligt niet op de gebeurtenis zelf, maar op de impact van de gebeurtenis op de toekomst.
- **Moraliteit:** de media focust zich op de morele aspecten van een gebeurtenis. Een sterke focus op moraliteit kan resulteren in het vormgeven van de maatschappelijke waarden en normen. Dit frame kan ook resulteren in aliënatie van bepaalde minderheidsgroepen die niet voldoen aan bepaalde morele waarden in de maatschappij.
- **Verantwoordelijkheid:** in dit soort frame wordt de focus gelegd op een verantwoordelijke partij voor de gebeurtenis. Een frame kan verantwoordelijkheid toeschrijven aan iemand of deze minimaliseren.

De framinganalyse in de masterproef gaat over seksueel grensoverschrijdend gedrag, dit zal resulteren in probleem-specifieke frames. Daarnaast wordt ook getracht om de algemene frames van Entman (1991) te identificeren in de verschillende databronnen.

(2) De vormgeving of de framing elementen verwijzen naar hoe de communicatie wordt vormgegeven en welke mechanismen worden gebruikt om de inhoud over te brengen aan het publiek. Gamson en Modigliani (1989) waren de eerste die deze elementen structureerden, als: metaforen, voorbeelden, *catch-phrases*, omschrijvingen en visuele afbeeldingen. Entman (1993) voegde er daar nog drie aan toe: sleutelwoorden, stereotyperende afbeeldingen, informatie of zinsbouw, beoordelingen. Blommaert en Verfaillie (2016) voegen daar ook nog het gebruik van emotionele taal aan toe. In deze framinganalyse wordt gebruik gemaakt van GOPRESS als databron, de artikels uit deze bron bevatten geen afbeeldingen. In deze masterproef werden daarom de volgende framing elementen geselecteerd: beoordelingen, catch- phrases, emotionele taal, omschrijvingen, sleutelwoorden, stereotypen en voorbeelden. Aan de hand van inductie kunnen de framing elementen iteratief verder uitgebreid worden.

In een framinganalyse zullen de verschillende frames op systematische wijze worden geanalyseerd. Er wordt daarbij rekening gehouden met zowel inhoudelijke, als vormelijke elementen.

3.1 Dataverzameling

De databronnen die deel uitmaken van het onderzoeksmateriaal zullen verschillende mediabronnen zijn. Aangezien deze mediabronnen bestaan uit gedrukte media wordt voor de dataverzameling gebruik gemaakt van de GOPRESS databank. Deze databank bevat elk krantenartikel van elke gedrukte media zowel nationaal als internationaal. Aan de hand van een aantal kernwoorden zal via deze databank een selectie worden gemaakt van relevante krantenartikelen. Deze artikelen zullen de databronnen uitmaken waar de framinganalyse op wordt uitgevoerd.

De procedure van dataverzameling heeft betrekking op het empirisch luik van de masterproef namelijk: de onderzoekspopulatie, de wijze van steekproeftrekking en de effectieve selectie van de bronnen. Er werden keuzes gemaakt inzake de geografische ruimte, de type media, de tijdsperiode en de specifieke kranten. In de thesis zal de onderzoekspopulatie de Vlaamse media zijn. Toch zal niet elke Vlaamse media worden opgenomen in het onderzoek, er wordt een selectie gemaakt om het onderzoek af te bakenen. De type media werden afgebakend naar gedrukte media. De tijdsperiode zal lopen van 01/01/2019 tot 10/10/2019. Er werd gekozen voor de start van het jaar als begindatum. Hoewel er werd geopteerd om een volledig jaar te analyseren, was het voor het vooronderzoek nodig om de extractie van krantenartikelen al eerder uit te voeren. De specifieke kranten werden geselecteerd op basis de officiële leescijfers van 2018-2019 van het Centrum voor Informatie over de Media (CIM) en de grootste mate heterogeniteit in achtergrond. Er werd gekozen voor De Standaard (kwaliteitskrant, conservatief en katholiek), De Morgen (kwaliteitsvol, progressief en socialistisch/liberaal) en Het Laatste Nieuws (populaire krant, meeste leescijfers en liberaal/vrijzinnig) (Van Gorp, 2005).

Als laatste werd er ook een selectie gemaakt van specifieke krantenartikelen uit deze kranten. Deze selectie werd gemaakt op basis van good-practice onderzoek in framinganalyses. Daaruit blijkt dat een gemiddelde framinganalyse tussen de 100-250 krantenartikelen verwerkt (Van Gorp, 2005; d'Haenens & de Lange, 2001; Ruigrok et al., 2014). Aan de hand van combinaties

van kernwoorden inzake het thema werd getracht om een goede selectie te maken. De combinatie van kernwoorden werd gebaseerd op de definitie van ‘seksueel grensoverschrijdend gedrag’. Uit deze definitie blijkt dat het een verzamelnaam is voor verschillende soorten negatieve seksuele gedragingen namelijk: seksuele intimidatie, aanranding, verkrachting, seksueel misbruik en seksuele mishandeling. Door een combinatie te gebruiken van elk van deze woorden én het containerbegrip seksueel grensoverschrijdend gedrag werden in de gekozen tijdsperiode 385 artikels geselecteerd uit de drie Vlaamse kranten.

Na het vooronderzoek werd er een tweede selectie doorgevoerd waarbij er een onderscheid werd gemaakt tussen de verschillende soorten van artikels. Er was in de eerste selectie sprake van artikels, opiniestukken, interviews en bevolkingsreacties. Om een betrouwbaar beeld te krijgen van de verschillende frames, en om de vormelijke elementen van de framinganalyse (bv.: beoordelingen, assumpties,..) te kunnen coderen werd er geopteerd om de opiniestukken, interviews en bevolkingsreacties uit de selectie te verwijderen. Hoewel het interessant is om te analyseren wie er gevraagd wordt om een opinie of een interview te geven, is dit niet het doel van deze masterproef. Dit resulteerde uiteindelijk in een selectie van 113 artikels, waar de framinganalyse op wordt toegepast. Het aantal artikels is groot genoeg om een betrouwbare analyse op uit te voeren en begrensd genoeg om een kwaliteitsvolle analyse te bekomen.

3.2 Data- analyse

Nu duidelijk is wat een frame inhoudt en hoe een frame eruit ziet, moet het mogelijk zijn om aan de hand van **een systematische analyse deze frames te identificeren**. De identificatie van frames is geen makkelijke opdracht en kan veel problemen met zich meebrengen. Aangezien een frame beïnvloed wordt door interne factoren eigen aan een redactie en vervat zit in een culturele context, is het moeilijk om frames universeel te maken. Het detecteren van frames is niet vanzelfsprekend omdat ze intern verschillende vormen kunnen aannemen en omdat onderzoekers beschikken over een eigen referentiekader dat deels gevormd is door het onderzoeksobject. Hoewel de framinganalyse vaak gebruikt wordt, is de conceptualisering en operationalisering in deze studies meestal afhankelijk van de specifieke context. Dit komt omdat er twee methoden bestaan om frames te identificeren: (1) deductief en (2) inductief (Blommaert & Verfaillie, 2016). Bij de deductieve methode zal een frame gebruikt worden dat al gevormd was door eerder onderzoek. De onderzoekers weten op voorhand naar welke informatie men op zoek gaat in de mediaberichtgeving. De algemene frames van Entman (1991)

die hierboven opgesomd staan, kunnen gebruikt worden in elke framinganalyse. Ook in deze masterproef maken deze algemene kaders een onderdeel uit van het onderzoek. De algemene kaders zullen verworpen of bevestigd worden binnen de specifieke context van mediaberichtgeving inzake seksueel grensoverschrijdend gedrag.

De meeste onderzoekers gebruiken daarentegen de inductieve manier, op basis van de *Grounded Theory*. Dit is een methode waarbij een onderzoeker systematisch informatie verzameld, codeert en analyseert met als doel om uiteindelijk een theorie te vormen (Charmaz, 2003). De onderzoekers weten bij aanvang van het onderzoek niet naar welke informatie men zoekt. In een inductieve framinganalyse zal de auteur eerst de verhalende elementen (reasoning devices) en de saillante woorden en beelden (framing devices) verzamelen, en uit deze informatie zelf een frame opstellen (Blommaert & Verfaillie, 2016). In deze masterproef worden de geselecteerde artikels ingevoerd in NVivo, waarna er aan de hand van open coderen variabelen worden geïdentificeerd. De artikels worden in principe twee keer geanalyseerd. In de eerste analyse wordt gefocust op het extrageren van variabelen. In de tweede analyse worden de artikels opnieuw getoetst op de aanwezigheid van al de gevonden variabelen.

Op het einde van de analyse ontstaat er een codeboom waarin de verschillende variabelen, reasoning devices en framing devices, visueel worden weergegeven. In NVivo wordt er een clusteranalyse opgevraagd van de variabelen op basis van hun coding similarity. Dit wil zeggen dat het programma weergeeft welke codes (variabelen) en cases (artikels) gelijkmatige voorkomen. Nvivo maakt daarbij gebruik van Jaccard's coëfficiënt, een vergelijkende toets die gebruikt wordt voor het meten van gelijkenis en diversiteit in samples. Na het identificeren van frames in NVivo, worden deze getoetst op hun statistische waarde in SPSS. Specifiek wordt er gebruik gemaakt van Phi's coëfficiënt om te kijken of de variabelen in een frame gecorreleerd zijn aan elkaar. De resultaten van zowel de kwalitatieve en de kwantitatieve analyse vormen uiteindelijk de basis voor de gefundeerde theoriebenadering inzake de framing van seksueel grensoverschrijdend gedrag in de Vlaamse media.

4. Resultaten

4.1 Agenda-setting van seksueel grensoverschrijdend gedrag

De prevalentie van SGG in de geselecteerde Vlaamse media kan geanalyseerd worden door te kijken naar het aantal artikels dat gepubliceerd wordt. In de periode van 1/01/2019 tot 31/12/2019 zijn er 475 artikels ter beschikking aan de hand van de verschillende sleutelwoorden. Er is een grote discrepantie tussen de mate van rapportage in verschillende maanden. In de periode van 01/01/2019 tot 30/06/2019 zijn er 78 artikels gepubliceerd in tegenstelling tot 397 artikels in de periode van 01/07/2019 tot 31/12/2019.

Er is een opvallende stijging in rapportage wanneer een bekende persoon dader en/of slachtoffer is van SGG. Van de 113 artikels betreffen 50 artikels (44.3%) een case met een bekende persoon als dader en 23 artikels (20.4%) een case met een bekende persoon als slachtoffer. In de geanalyseerde periode is er sprake van een aantal “high-profile” cases namelijk: Kevin Spacey (dader, 4 artikels), Placido Domingo (dader, 5 artikels), Iljo Keisse (dader, 3 artikels), Ryan Adams (dader, 3 artikels), Roger Ailes (dader, 4 artikels) en Bo Coolsaet (dader, 4 artikels). Deze cases maken 20% uit van het totaal aantal artikels in deze analyse. In een aantal van deze cases betreffen de slachtoffers ook bekende personen. Bij onbekende personen blijft het rapportage percentage lager (met maximum twee artikels per case).

Het Laatste Nieuws (HLN) is de enige krant die systematisch rapporteert inzake SGG, op pagina's 14-17 worden korte cases weergegeven (100-200 woorden). Toch leidt dit niet tot een grotere aanwezigheid in de analyse: Het Laatste Nieuws (45 artikels), De Morgen (37 artikels) en De Standaard (31 artikels). De Standaard (DS) en De Morgen (DM) opteren voor langere artikels (600-3000 woorden) en speciale cases (bekende personen, follow-up verhalen en ethische kwesties).

4.2 Framing van seksueel grensoverschrijdend gedrag

4.2.1 Prevalentie van variabelen

De codeboom in NVivo wordt opgedeeld in verschillende clusters: (1) titels, (2) dadereigenschappen, (3) slachtoffereigenschappen, (4) framing devices/ taal, (5) Entman's doel, (6) verhaal en (7) inductie. De prevalentie van de verschillende variabelen wordt weergegeven op basis van deze clusters.

4.2.1.1 Titels

De titels werden opgedeeld in gewone titels en extreem-gekleurde of ‘*clickbait* titels’. Van de 113 artikels is er sprake van 54 *clickbait* titels (47.8%) waarvan HLN (25 keer, 46.3%), DM (16 keer, 29.6%) en DS (13 keer, 24.1%). *Clickbait* titels zijn te identificeren aan hun taal elementen en hun verhalende elementen. In 50% van de artikels werd gebruik gemaakt van een gekleurde quote als titel, in 40% was er sprake van een overdrijving of een beoordeling en in 10% werd gebruik gemaakt van persoonskenmerken (bv.:leeftijd van slachtoffer of dader) om aandacht te trekken van lezers.

4.2.1.2 Dadereigenschappen

De gecodeerde dadereigenschappen bevatten: geslacht (70.79%), beroep (63.7%), naam (54%), afkomst (38.1%) en leeftijd (36,3%). Inzake het geslacht is er sprake van 66.4% mannelijke daders, 23.9% onbekende daders en 9.7% vrouwelijke daders.

4.2.1.3 Slachtoffereigenschappen

De gecodeerde slachtoffereigenschappen bevatten: geslacht (69.9%), beroep (46.9%), leeftijd (44.3%), naam (30.1%) en afkomst (28.3%). Inzake het geslacht is er sprake van 62% vrouwelijke slachtoffers, 28.3% onbekende slachtoffers en 9.7% mannelijke slachtoffers.

4.2.1.4 Framing devices of taalelementen

De taalelementen die deductief tot stand kwamen namelijk: omschrijving, emotionele taal, beoordeling, voorbeeld, sleutelwoord, stereotype en catch-phrases werden tijdens het coderen iteratief aangevuld met inductieve taalelementen namelijk: assumptie/onzekerheid, beeldspraak, overdrijving, ironische taal, veralgemening, pejoratieve taal, open bevraging, retorische vraag en drogredenering.

(1) De **omschrijvingen** bevatten elke vorm van uitleg of informatie die de auteur gekozen heeft om het verhaal weer te geven. Omschrijvingen kwam in 98.2% van de gecodeerde artikels voor. Voorbeelden van gecodeerde omschrijvingen zijn: *“mannen van allerlei leeftijden en achtergronden vertonen er [de reclamespot] ongewenst gedrag tegenover vrouwen, van denigrerende opmerkingen in de vergaderkamer tot handtastelijkheden op straat,, terwijl op de achtergrond nieuwsberichten over seksuele intimidatie klinken. [artikel 20190117B]”* en *“..want de koersverandering bij Lefevere kwam er pas nadat twee belangrijke geldschietters - shirtsponsor Deceuninck en fietsenleverancier Specialized - de ploeg op de vingers tikten. Dat*

het slachtoffer op geld uit zou zijn, schoot bij Specialized in het verkeerde keelgat. "Zulke uitspraken stroken niet met onze waarden en normen", klonk het. [artikel 20190202A]".

(2) Met **emotionele taal** wordt bedoeld op zinnen of woorden die bepaalde emoties beschrijven of die een emotionele context creëren. Dit taalelement kwam in 89.4% van de gecodeerde artikels naar voor. Een voorbeeld van emotionele taal is: *"Adams was er vroeg bij om rechtstreeks met luisteraars te communiceren, eerst via Myspace, daarna via Twitter en Instagram. Hij gebruikte sociale media ook om artiesten te leren kennen en te ontmoeten. Zo kwam hij Ava via Twitter op het spoor. Ze was wat blij dat ze elkaar wederzijds volgden. "Ik was echt eenzaam," zegt Ava in een interview, "en hij was heel vriendelijk en cool." [artikel 20190215A]".*

(3) De **beoordelingen** bevatten de onderdelen van een artikel waarin de auteur, een bepaalde opiniemaker of een contactpersoon een oordeel uit ten aanzien van het verhaal of de betrokken persoon. Dit taalelement werd in 87.6% van de artikels gecodeerd met als voorbeeld: *"Lasseter wordt wel eens de Walt Disney van deze tijd genoemd. [artikel 20190111]" en "Werknemers spreken minder met elkaar, lossen hun conflicten moeilijker op en zitten te weinig samen 'just for fun' [artikel 20190225C]".*

(4) **Assumpties en onzekerheden** komen voor wanneer een bepaalde persoon een veronderstelling maakt die niet gestaafd wordt met feiten of cijfers. Het is een aanname, een bepaald idee of een mening waarvan iemand denkt dat deze met de realiteit strookt. Een onzekerheid komt voor wanneer de auteur of een contactpersoon niet zeker is dat waarover ze rapporteren correct is. Assumpties en onzekerheden waren aanwezig in 79.6% van de artikels. Voorbeelden zijn: *"een gevoel van straffeloosheid en wereldvreemde rechters overheerst dan. (artikel 20190109)" en "De feiten zouden gebeurd zijn omdat de man gepest werd op het werk. (artikel 20190125)"*

(5) De **voorbeelden** omvatten elke keer wanneer een auteur of een contactpersoon een voorbeeld gaf in het verhaal. Voorbeelden worden hoofdzakelijk gebruikt om iets duidelijk te maken of om te verwijzen naar iets dat als leidraad kan worden genomen. Voorbeelden kwamen voor in 78.8% van de gecodeerde artikels. Een gecodeerd voorbeeld hiervan is: *"Een schoolvoorbeeld van een alsnog verknalde sorry is dat van Louis C.K., de Amerikaanse komiek die zich moest verantwoorden voor seksueel grensoverschrijdend gedrag. [artikel 20190209]"*

(6) **Beeldspraak** werd gecodeerd wanneer er figuurlijk taalgebruik aanwezig was. Dit wil zeggen dat de auteur aan de hand van een bepaald woord, associaties wil oproepen in de lezer. Beeldspraak werd geïdentificeerd in 77.9% van de artikels. Voorbeelden van dit figuurlijk taalgebruik zijn: “*Hij kon gemakkelijk zijn prooi uitkiezen: hij kon zien welke vrouwen zijn type waren, of ze alleen was, maar ook hoe hij hun woning kon binnendringen. Niemand verdenkt de glazenwasser die door het venster loert.*’ [artikel 20191003A]” en “*Bij The Metropolitan Opera in New York krijgt Plácido Domingo geen onderdak meer.* [artikel 20190927A]”.

(7) Met **sleutelwoorden** wordt vooral bedoeld op belangrijke woorden die betrekking hebben op SGG in de tekst. Deze sleutelwoorden hebben een associatieve functie waarbij de lezer kan differentiëren wat er belangrijk is in het verhaal. Sleutelwoorden waren aanwezig in 68.1% van de gecodeerde artikels. Voorbeelden van sleutelwoorden zijn: “*Mensen gaan denken dat ik R. Kelly ben.* [artikel 20190215A]” en “*we spraken met drie ‘battered men’* [artikel 20190302B].

(8) Een **overdrijving** werd gecodeerd in situaties wanneer er een vergroting, een amplificatie en/of een verergering was van de situatie of persoon. Overdrijvingen werden in 68.1% van de artikels teruggevonden met als voorbeelden: “*een van de meest begenadigde singer-songwriters van zijn generatie. Wie de muziek een beetje volgt, kan niet om zijn creatief talent en zijn vakmanschap heen.* [artikel 20190215A]” en “*Roger Ailes was een briljante televisiemaker - hij noemde zichzelf nooit een journalist - en dito politiek strateeg. Zijn andere kant was die van een machtsgeile controlefreak en meester-manipulator.* [artikel 20190323]”.

(9) Met **ironische taal** worden uitingen bedoeld die sarcasme of cynisme bevatten. Dit soort taal kan geïdentificeerd worden door uitingen van milde spot. In tekstvorm krijgt dit soort taal vaak aanhalingstekens om de ironie duidelijk te maken. Ironische taal werd 59.3% gecodeerd en voorbeelden daarvan zijn: “*‘doorsnee’ seksisme* [artikel 20190118]”, “*Als je het niet accepteert, heb je geen gevoel voor humor” of wordt gezegd: je mag tegenwoordig om niks meer lachen*’ [artikel 20190118]” en “*...geen ‘verdeeldheid’ veroorzaken* [artikel 20190125B]”.

(10) **Pejoratieve taal** bevat het gebruik van taal dat negatieve connotaties heeft, ook hier maakt de auteur gebruik van bestaande associaties bij bepaalde woorden om de beoogde betekenis over te brengen. In 53.1% van de artikels werd pejoratief taalgebruik geïdentificeerd, met

voorbeelden als: “#MeToo-virus [artikel 20190117A]” en “de bekende overdosis mannelijkheid [artikel 20190117B]”.

(11) Met een **veralgemening** wordt bedoeld op het generaliseren van een bepaalde situatie of gedrag. In deze gevallen proberen auteurs vanuit een singuliere situatie een algemene uitspraak te doen. Veralgemeningen werden in 59.3% van de artikels geïdentificeerd, met als voorbeelden: “‘De nieuwe generatie laat niet makkelijk over zich heen lopen. Die stelt veel sneller haar grens.’ [artikel 20190816A]” en “Volgens mij heeft elk van hen een verhaal van verbaal geweld of seksuele intimidatie. Het sluipt bovendien onze opvoeding binnen. We leren jonge vrouwen dat ze sommige straten moeten mijden of bepaalde kleren beter niet aandoen. Als we merken dat er slachtoffers vallen in het verkeer, dan proberen we daar iets aan te doen. Terwijl onze reactie bij seksuele intimidatie nog steeds is: leer ermee leven. [artikel 20190801B]”.

De bovenstaande taalelementen zijn de meest voorkomende uit de codeboom, maar er zijn ook andere geïdentificeerd namelijk: stereotype (37.2%), catch-phrase (36.3%), veralgemening (59.3%), open bevraging (28.3%), retorische vraag (10.6%) en drogredenering (7.1%). Hoewel deze in mindere mate aanwezig zijn in de artikels, zijn ze in de verdere analyse wel van belang.

4.2.1.5 Entman's doel en algemene kaders

In de Framing Theory van Entman (1993) worden de vier hoofddoelen van nieuwsmediaberichtgevingen opgesomd die getoetst zijn in de gecodeerde artikels. De meest voorkomende doelstelling inzake SGG in de Vlaamse media is de morele evaluatie (44.2%), daarna volgt het weergeven van een oorzaak-gevolg relatie (26.5%), het aanbevelen van een oplossing (15.9%) en het definiëren van het probleem (13.3%).

Als er gekeken wordt naar de vijf algemene kaders van Entman (1993) dan blijkt het conflict-frame (60.2%) het meest vertegenwoordigd in de analyse. Daarna volgt het verantwoordelijkheids-frame (56.6%), het moraliteits-frame (52.2%), het gevolgen-frame (46.9%) en het personalisatie-frame (45.1%).

4.2.1.6 Inductieve variabelen

Aangezien er meerdere actoren zijn (justitie, politie, bedrijven, slachtoffers, daders en maatschappij) en er verschillende situaties werden toegelicht in de artikels, werden er in totaal

197 inductieve variabelen geïdentificeerd. In bijlage wordt de volledige codeboom weergegeven, in deze analyse zullen enkel de meest voorkomende worden toegelicht. Met meest voorkomende wordt bedoeld op de variabelen die in meer dan de helft van de artikels voorkwamen. Het is belangrijk te duiden dat de prevalentie van een variabele geen enkele impact heeft op het wel of niet toebehoren tot een bepaald frame. Een variabele die maar in twintig artikels voorkomt kan evengoed onderdeel uitmaken van een frame dan een variabele die in 60 artikels voorkomt. Daarom wordt er na deze frequentie-analyse, in hoofdstuk 4.2.3 Identificatie van frames, een analyse uitgevoerd inzake de samenhang van variabelen en diens coding similarities. De meest gecodeerde variabele, die in dit hoofdstuk worden toegelicht, zullen wegens hun hoge aanwezigheid ook voorkomen in die analyse.

De meest gecodeerde variabelen, dus de variabelen die in meer dan de helft van de artikels voorkomen zijn:

- **Making a statement** (82.3%): in het artikel wordt er een statement gemaakt inzake een bepaalde persoon of situatie dat afkomstig kan zijn van de auteur, opiniemakers, relevante personen, slachtoffers of daders. De belangrijkste codeerfactor was dat het om een publiekelijk statement ging waarbij de naam van de persoon die de statement maakt ‘on-the-record’ was.
- **Moreel kompas** (76.1%): in het artikel wordt er gefocust op morele en ethische kwesties inzake de situatie.
- **Aangifte- en vervolgingsbereidheid** (72.6%): het artikel legt expliciet de nadruk op de bereidheid van een slachtoffer om aangifte te doen en/of de bereidheid van het gerecht om de dader te vervolgen.
- **Quote opiniemaker** (69.9%): dit ligt in lijn met ‘making a statement’, maar de focus ligt hier op officiële opiniemakers. In de media worden opiniemakers geselecteerd op basis van hun vooraf- gekende opinie inzake bepaalde thema’s. Het gebruik van opiniemakers zorgt er ook voor dat auteurs niet zelf uitspraken moeten doen inzake een situatie.
- **Interpretatie SGG** (69.9%): in het artikel worden specifieke voorbeelden gegeven van situaties of gedragingen die bijdragen tot de interpretatie van SGG voor de lezer.
- **Representatie** (68.1%): het artikel legt de focus op de vertegenwoordiging (zowel positief, als negatief) van bepaalde personen, groepen of situaties ten aanzien van het bredere publiek.

- **Ideale dader** (67.3%): het artikel focust zich vooral op de dader van de feiten en diens karakteristieken of gedragingen.
- **Gekend gedrag** (67.3%): in het artikel wordt weergegeven dat het gedrag gekend was bij bepaalde personen, groepen, organisaties of situaties. De feiten waarover het artikel rapporteert zijn niet nieuw.
- **Meerdere slachtoffers** (66.4%): er zijn meerdere personen slachtoffer geworden van één bepaalde dader of het artikel bundelt slachtoffers inzake éénzelfde situatie.
- **Machtsrelatie** (66.4%): er is een machtsrelatie aanwezig in de verhouding tussen slachtoffer en dader. Deze machtsrelatie kan verschillende vormen aannemen (baas-werknemer, ouder-kind, leraar-leerling,...).
- **Kwaliteit van de informatiebron** (64.6%): in het artikel wordt stilgestaan bij de betrouwbaarheid van de informatie. Dit kan zowel in positieve, als negatieve zin zijn en betrekking hebben tot verschillende partijen.
- **Aandacht trekken** (62.8%): in het artikel wil één of meerdere partijen de aandacht van de lezer trekken inzake een bepaalde gedraging of situatie.
- **Consent** (61.9%): de focus wordt gelegd op het consent-principe.
- **PR-management** (60.2%): in het artikel wordt door één van de partijen aan PR-management gedaan. Meestal komt deze variabele voor bij SGG in een bedrijf/groep of wanneer er een politiek aspect aan het artikel verbonden is.
- **Ideale slachtoffer** (58.4%): er ligt een focus op de karakteristieken en gedragingen van een slachtoffer.
- **Control the narrative** (58.4%): er wordt in het artikel door één of meerdere partijen gepoogd om controle te houden over het verhaal dat verteld wordt.
- **Polarisatie** (57.6%): in het artikel worden de meningen van verschillende partijen weergegeven zodat dit leidt tot een conflict. In sommige gevallen wordt er gebruik gemaakt van emotionele en pejoratief taalgebruik om het leespubliek te polariseren.
- **Aanzet tot verandering** (57.6%): in het artikel wordt gefocust op verandering en de mogelijkheid daartoe.
- **Straffeloosheid** (56.6%): de focus van het artikel ligt op straffeloosheid. Dit kan vanuit verschillende perspectieven: verantwoordelijkheid, impact, reden,...
- **(bedrijfs)-cultuur** (54.9%): in het artikel ligt de focus niet op de fout van een individuele persoon maar op de algemene cultuur van een bepaald bedrijf, organisatie, land,...

- **Wetgeving en strafbaarheid** (53.1%): de focus van het artikel ligt op de huidige wetgeving en de strafbaarheid van de feiten. Daarnaast kunnen er binnen deze variabelen ook voorstellen worden gedaan voor nieuwe wetgeving.
- **Specifieke soort seks of intimidatie** (52.2%): in het artikel worden de feiten grafisch beschreven of worden er specifieke voorbeelden van gedrag gebruikt om de situatie te schetsen.
- **Alternatieve straffen** (51.3%): in het artikel worden alternatieve vormen van bestraffing besproken. Dit kan gaan van het ontslag van een dader, een scheiding, het verlies van vrienden, het gebannen worden van een sportactiviteit,.. of het kan gaan over tuchtrechtbanken of tuchtprocedures in specifieke sectors.
- **Contracten en verplichtingen** (51.3%): in het artikel ligt de focus op bepaalde contracten en verplichtingen van het slachtoffer of de dader. Dit is in lijn met de hoge codering van ‘machtsrelatie’.
- **Eerdere feiten/recidive** (50.4%): in het artikel ligt de focus op een dader die eerdere feiten pleegde, of een slachtoffer dat eerder al slachtoffer werd.
- **Verantwoording** (49.6%): de betrokken partijen leggen verantwoording af voor bepaald gedrag.

4.2.2 Identificatie van frames in NVivo

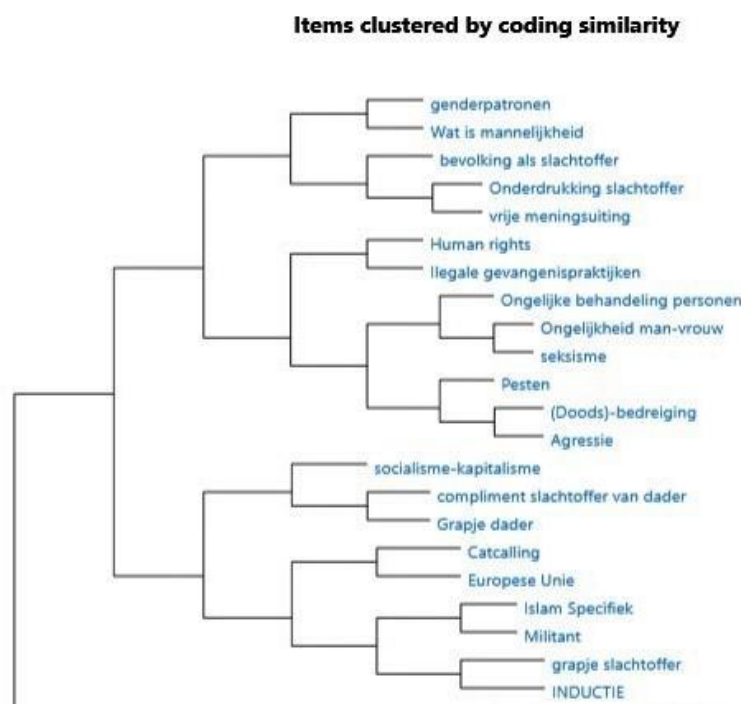
Hoewel sommige van bovenstaande variabelen op zichzelf al een groot “frame-gehalte” hebben (bv.: ideale slachtoffer, aanzet tot verandering, consent, wetgeving,..) is het interessant om te kijken naar hoe deze variabelen met elkaar in verhouding staan. Op deze manier kan gepoogd worden om de tweede onderzoeksvraag van deze thesis te beantwoorden namelijk: “In welke mate voorspellen bepaalde variabelen welk frame er zal worden gebruikt?”.

Het codeerprogramma NVivo geeft de mogelijkheid om visueel de resultaten van de framinganalyse weer te geven aan de hand van de ‘*explore*’ sectie. Door een clusteranalyse uit te voeren kan er gekeken worden welke variabelen samenhangen. NVivo clustert de variabelen op basis van hun “*coding similarity*” aan de hand van Jaccard’s coëfficiënt. Dit wil zeggen dat er wordt gekeken welke variabelen binnen de artikels frequent samen voorkomen. Door de hoge aanwezigheid van een aantal variabelen in elk artikel moet er worden opgelet met de interpretatie van deze resultaten. Om na te gaan of de geclusterde variabelen ook echt een interne samenhang hebben worden sommige variabelen getest aan de hand van het Phi-

coëfficiënt, het correlatiecoëfficiënt voor nominale variabelen. Het doel van deze masterproef is niet om elke cluster volledig te analyseren aan de hand van het correlatiecoëfficiënt tussen de variabelen. Wel is het de bedoeling om de kwalitatieve resultaten van NVivo, te testen op hun betrouwbaarheid door sporadisch een statistische test uit te voeren.

Uit de clusteranalyse van NVivo blijkt dat 10 verschillende clusters te identificeren zijn, die trapsgewijs de meest samenhangende variabelen weergeven. In dit hoofdstuk wordt elke cluster apart besproken, in bijlage 2 is de volledige clusteranalyse beschikbaar.

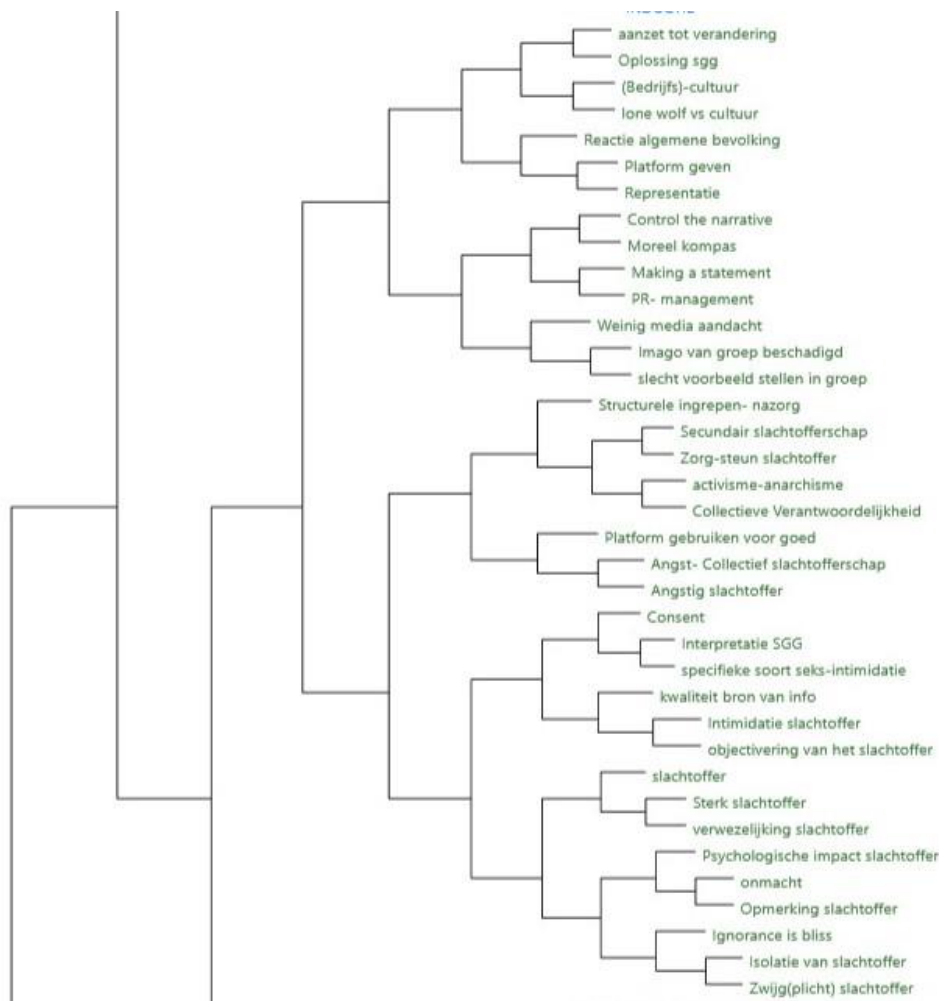
4.2.2.1 Cluster 1: Maatschappelijk kader

In de eerste cluster zitten variabelen die betrekking hebben op de bevolking in het algemeen. De eerste twee variabelen in de cluster zijn ‘genderpatronen’ en ‘wat is mannelijkheid’. Volgens NVivo zijn deze twee variabelen zeer gelijk in codering, maar NVivo geeft niet weer hoe groot de samenhang is. Als dezelfde variabelen getest worden op hun samenhang in SPSS, aan de hand van het Phi-coëfficiënt, blijkt dat er een matige tot sterke positieve samenhang is ($R=0.610$, $p \leq 0.000$). Om te testen of deze clusteranalyse van NVivo betrouwbaar is, wordt ook de daaropvolgende variabelen getest namelijk: ‘bevolking als slachtoffer’, ‘onderdrukking slachtoffer’ en ‘vrije meningsuiting’. Daaruit wordt duidelijk dat er een zwak positief verband

is tussen ‘bevolking als slachtoffer’ en ‘onderdrukking slachtoffer’ ($R=0.243$, $p \leq 0.010$) en een zwak positief verband tussen ‘bevolking als slachtoffer’ en ‘vrije meningsuiting’ ($R=0.351$, $p \leq 0.000$). Als er gekeken wordt naar het verband tussen ‘onderdrukking slachtoffer’ en ‘vrije meningsuiting’, dan blijkt er een matig positief verband te zijn ($R=0.465$, $p \leq 0.000$). Er kan dus vanuit gegaan worden dat de laatste trap van de cluster een sterk tot matig verband weergeeft, en de voorlaatste trap een zwak tot matig verband.

4.2.2.2 Cluster 2: Slachtofferkader

In de tweede cluster zitten variabelen die voornamelijk betrekking hebben op het slachtoffer. Waarbij de eerste trap, van ‘aanzet tot verandering’ tot ‘slecht voorbeeld stellen in groep’, vooral bestaat uit variabelen die betrekking hebben op het meso -en macroniveau (culturele en bedrijfsmatige factoren). In de tweede trap van deze cluster, van ‘structurele ingrepen-nazorg’ tot ‘zwijgplicht slachtoffer’, zitten vooral slachtoffervariabelen op het microniveau. Ook de

betrouwbaarheid van deze cluster wordt onderzocht door een aantal variabelen op hun interne samenhang te testen. De interne samenhang tussen de variabelen ‘control the narrative’ en ‘moreel kompas’ is matig positief ($R=0.408$, $p\leq 0.000$) en die tussen ‘sterk slachtoffer’ en ‘verwezenlijking slachtoffer’ is matig tot sterk positief ($R=0.685$, $p\leq 0.000$).

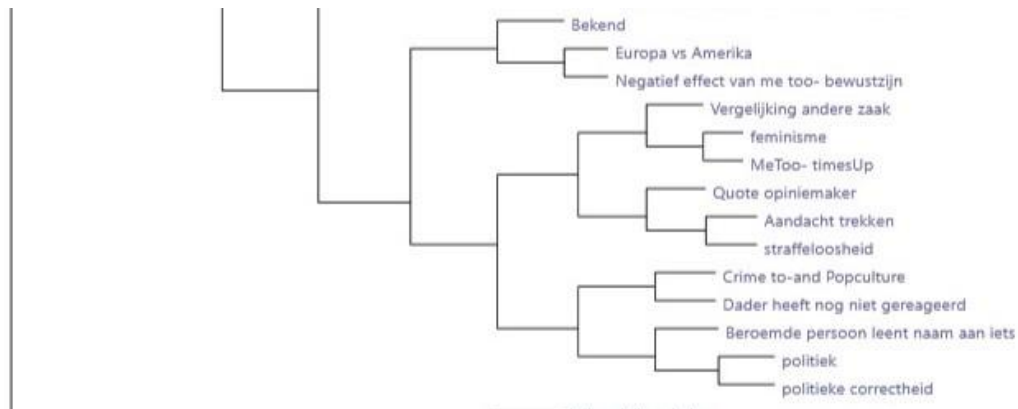
4.2.2.3 Cluster 3: Veranderingskader

De derde cluster bevat variabelen die vooral betrekking hebben op verandering op het macroniveau. De variabelen hebben zowel positieve, als negatieve connotaties. De codering van ‘experiment-campagne-nieuwinitiatief’, ‘structurele ingrepen-preventie’ en ‘vragen voor verandering in beleid-bedrijf-maatschappij’ bestaan hoofdzakelijk uit positieve data. De variabelen ‘structurele ingrepen-repressie’ en ‘viseren van groep als dader’ hebben daarentegen betrekking op negatieve data. De variabele ‘onnodige verwijzing naar dader’ werd in de meeste artikels gebruikt als voorbeeld waarom er verandering nodig was inzake een bepaalde problematiek.

Als er gekeken wordt naar de interne samenhang van deze variabelen blijkt er een zwak tot matig positief verband tussen ‘experiment-campagne-nieuwinitiatief’ en ‘structurele ingrepen -preventie’ ($R= 0.381$, $p\leq 0.000$) en een matig positief verband tussen ‘experiment-campagne-nieuwinitiatief’ en ‘vragen voor verandering’ ($R=0.434$, $p\leq 0.000$). Tussen ‘structurele ingrepen-preventie’ en ‘vragen voor verandering’ is er een matig tot sterk positief verband ($R=0.656$, $p\leq 0.000$). Tussen de variabelen met een negatieve connotatie ‘structurele ingrepen-repressie’ en ‘viseren van groep als dader’ is er een zwak tot matige samenhang ($R= 0.362$, $p\leq 0.000$).

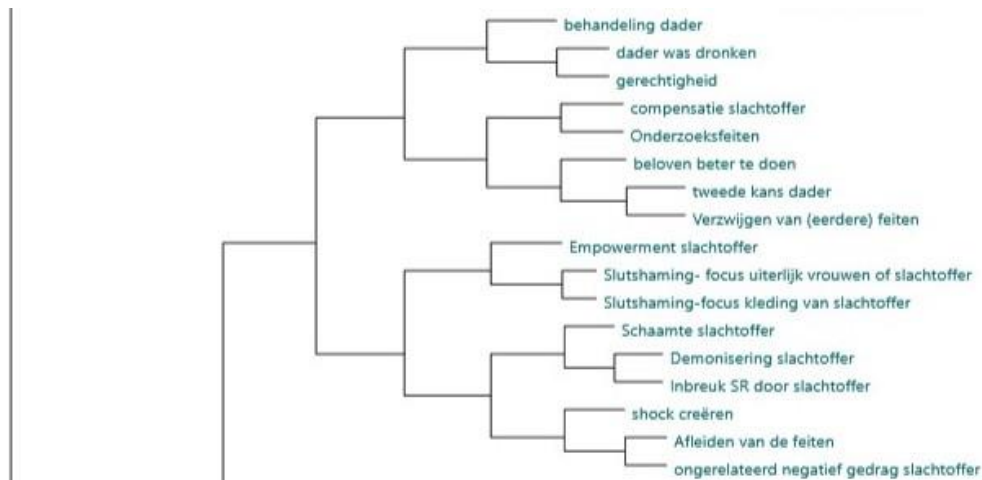
4.2.2.4 Cluster 4: Activismekader

De vierde cluster heeft vooral betrekking op de activisme- variabelen van de analyse. De variabelen ‘Europa vs. Amerika’ en ‘negatief effect van me-too bewustzijn’ bestaan vooral uit artikels die vergelijkend zijn van aard. De variabelen ‘vergelijking andere zaak’, ‘feminisme’ en ‘MeToo-TimesUp’ werden gecodeerd in artikels die over de MeToo-beweging gaan en waar verschillende bekende cases gekoppeld zaten. De variabelen ‘beroemde persoon leent naam aan iets’, ‘politiek’ en ‘politieke correctheid’ kwam voor in artikels die betrekking hadden op activisme, nieuwe initiatieven en politieke kwesties inzake SGG.

Als er gekeken wordt naar de interne samenhang van deze variabelen, kan er geconcludeerd worden dat er een tussen ‘Europa vs. Amerika’ en ‘negatief effect me too- bewustzijn’ een zwak positief verband bestaat ($R=0.311$, $p \leq 0.001$). Tussen de variabelen ‘vergelijking andere zaak’ en ‘feminisme’ is er een zwak positief verband ($R=0.358$, $p \leq 0.000$), tussen ‘vergelijking andere zaak’ en ‘MeToo-TimesUp’ is er een zwak positief verband ($R=0.362$, $p \leq 0.000$) en tussen ‘feminisme’ en ‘MeToo-TimesUp’ is er een sterk positief verband ($R=0.636$, $p \leq 0.000$). Als laatste blijkt de interne samenhang tussen ‘beroemde persoon leent naam aan iets’ en ‘politiek’ zwak positief is ($R=0.339$, $p \leq 0.000$), die tussen ‘beroemde persoon leent naam aan iets’ en ‘politieke correctheid’ is zwak positief ($R=0,353$, $p \leq 0.000$) en die tussen ‘politiek’ en ‘politieke correctheid’ is ook zwak positief ($R=0.367$, $p \leq 0.000$).

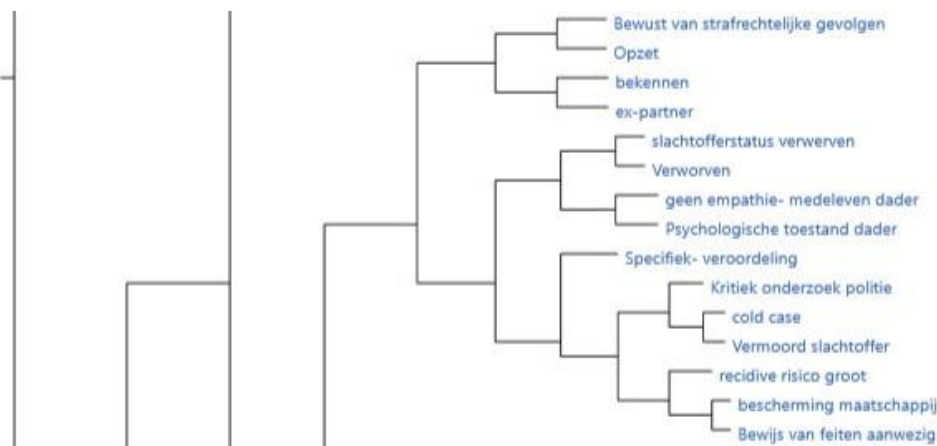
4.2.2.5 Cluster 5: Positieve dader- Negatieve Slachtofferkader

In cluster vijf worden de positieve dader-variabelen gekoppeld aan de negatieve-slachtoffervariabelen. In het eerste deel van deze cluster, van ‘behandeling dader’ tot ‘verzwijgen feiten’, worden de variabelen gekoppeld die betrekking hebben op artikels waarin de dader een tweede kans krijgt of waar de dader door middel van het strafrechtstelsel bestraft wordt voor de feiten. In het tweede deel van deze cluster, met uitzondering van ‘empowerment slachtoffer’, wordt er vooral gefocust op negatieve gedragingen van het slachtoffer. Als laatste is de cluster ‘shock creëren’, ‘afleiden van de feiten’ en ‘ongelateerd negatief gedrag slachtoffer’ vooral gebaseerd op artikels die de focus legde op negatief gedrag van het slachtoffer als verantwoording voor de negatieve gedragingen van de dader. In deze artikels werd het slachtoffer niet erkend in zijn slachtofferschap en ontstond er competitief slachtofferschap tussen dader en slachtoffer.

De interne samenhang van de variabelen in het eerste deel van de cluster is zwak positief voor ‘behandeling dader’ en ‘dader was dronken’ ($R=0.301$, $p \leq 0.001$), geen tot zwak positief voor ‘behandeling dader’ en ‘gerechtigheid’ ($R=0.216$, $p \leq 0.022$) en zwak positief voor ‘dader was dronken’ en ‘gerechtigheid’. Inzake het tweede deel van de cluster is zwak positief voor ‘shock creëren’ en ‘afleiden van feiten’ ($R=0.357$, $p \leq 0.000$), zwak positief voor ‘shock creëren’ en ‘ongelateerd negatief gedrag slachtoffer’ ($R=0.303$, $p \leq 0.001$) en geen tot zwak positief voor ‘afleiden van de feiten’ en ‘ongelateerd negatief gedrag slachtoffer’ ($R=0.204$, $p \leq 0.030$).

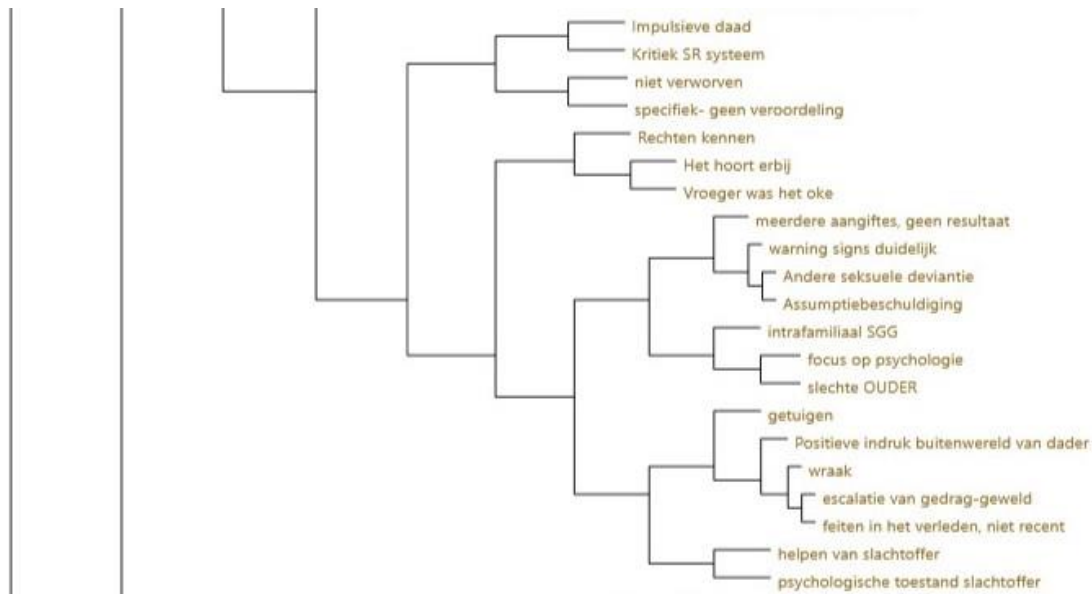
4.2.2.6 Cluster 6: Gerechtigheidskader

De zesde cluster bestaat vooral uit variabelen die dadergericht zijn en waarbij gerechtigheid een belangrijke factor speelt. De variabelen ‘bewust van strafrechtelijke gevolgen’ en ‘opzet’ werden gecodeerd in artikels waarbij de intentie van de feiten bewezen zijn. In artikels waar kritiek kwam op het onderzoek van de politie, ging het vooral over onopgeloste zaken en extreme geweldsdelicten als moord of doodslag. De variabelen ‘recidive risico groot’, ‘bescherming maatschappij’ en ‘bewijs feiten aanwezig’ waren aanwezig in artikels waarbij de dader veroordeeld of geïnterneerd werd.

Als er gekeken wordt naar de interne samenhang van deze clusters blijkt dat er een matig positief verband is tussen de variabelen ‘bewust van strafrechtelijke gevolgen’ en ‘opzet’ ($R=0.440$, $p \leq 0.000$), een zwak positief verband tussen ‘recidive risico groot’ en ‘bescherming maatschappij’ ($R=0.299$, $p \leq 0.001$), een zwak positief verband tussen ‘recidive risico groot’ en ‘bewijs van feiten aanwezig’ ($R=0.212$, $p \leq 0.024$) en geen tot zwak positief verband tussen ‘bewijs van feiten aanwezig’ en ‘bescherming maatschappij’. Als laatste werd ook de correlatie tussen ‘kritiek onderzoek politie’, ‘cold case’ en ‘vermoord slachtoffer’ geanalyseerd. Dit resulteerde in een sterk verband tussen ‘kritiek onderzoek politie’ en ‘cold case’ ($R=0.556$, $p \leq 0.000$), een zwak tot matig verband tussen ‘kritiek onderzoek politie’ en ‘vermoord slachtoffer’ ($R=0.347$, $p \leq 0.000$) en een sterk verband tussen ‘vermoord slachtoffer’ en ‘cold case’ ($R=0.556$, $p \leq 0.000$).

4.2.2.7 Cluster 7: Passiviteitskader

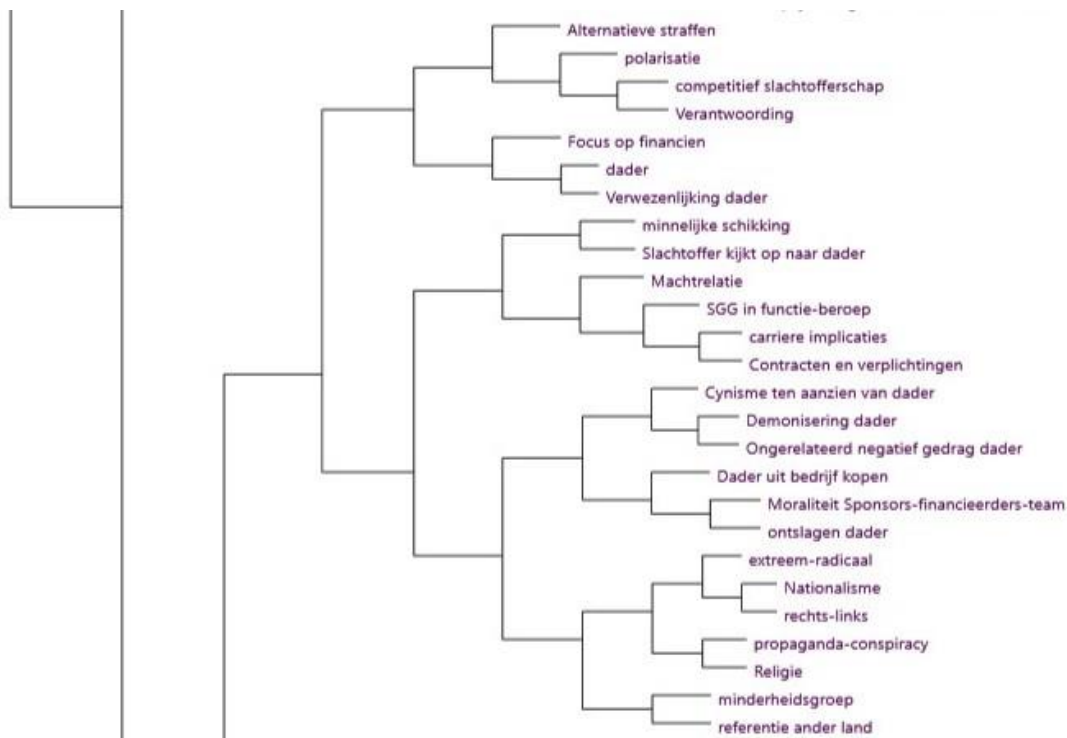

In cluster zeven worden verschillende variabelen gebundeld die te maken hebben met een passieve reactie op SGG en een actieve tegenreactie op deze passiviteit. Er kunnen in de cluster verschillende perspectieven teruggevonden worden: passiviteit van de maatschappij ('het hoort erbij', 'vroeger was het oke', 'getuigen' en 'positieve indruk buitenwereld van dader'), passiviteit van de actoren in de strafrechtketen ('kritiek SR systeem', 'geen veroordeling', 'meerdere aangiftes, geen resultaat', 'warning signs duidelijk', 'feiten in het verleden' en 'assumptiebeschuldiging') en een tegenreactie op deze passiviteit ('impulsieve daad', 'rechten kennen', 'wraak' en 'escalatie van geweld'). De artikels waarin deze variabelen voorkomen zijn vooral lange verhalen, waarbij er teruggeblikt wordt op een bepaalde dader of slachtoffer. Daarnaast plaatst NVivo ook de variabele 'intrafamiliaal SGG', 'helpen van slachtoffer' en 'psychologische toestand slachtoffer' in de passiviteitscluster.

De interne samenhang tussen de variabelen 'rechten kennen' en 'het hoort erbij' is onbestaand tot zwak positief ($R=0.191$, $p \leq 0.043$), tussen 'rechten kennen' en 'vroeger was het oke' is de samenhang zwak positief ($R=0.328$, $p \leq 0.000$) en tussen 'het hoort erbij' en 'vroeger was het oke' is de correlatie zwak positief ($R=0.292$, $p \leq 0.002$). Het verband tussen 'wraak' en 'escalatie van gedrag-geweld' is onbestaand ($R=0.018$, $p \leq 0.848$), tussen 'wraak' en 'feiten in het verleden' is het zwak positief ($R=0.345$, $p \leq 0.000$) en tussen 'escalatie van gedrag-geweld' en 'feiten in het verleden' is het ook zwak positief ($R=0.235$, $p \leq 0.012$). Als laatste is de correlatie

tussen ‘helpen van slachtoffer’ en ‘psychologische toestand slachtoffer’ zwak positief ($R=0.268, p \leq 0.004$).

4.2.2.8 Cluster 8: Machtsrelatiekader

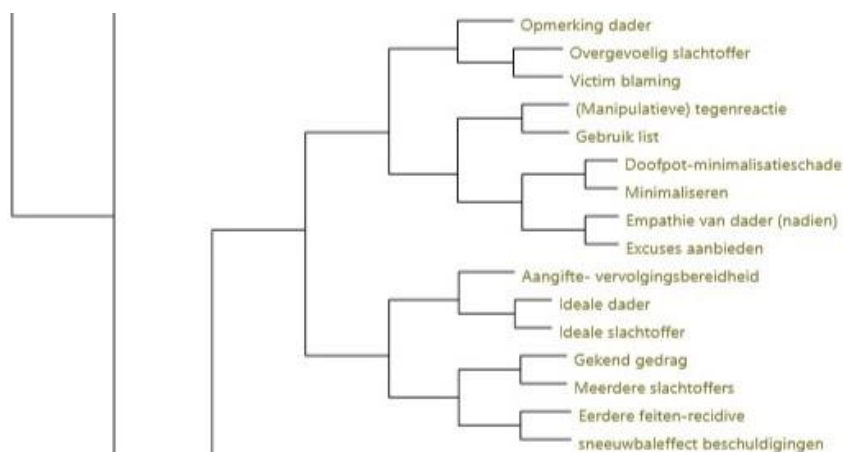

In de achtste cluster zitten verschillende variabelen die betrekking hebben op machtsrelaties op meso- en macroniveau. Het bevat in eerste instantie enkele algemene variabelen zoals ‘alternatieve straffen’, ‘polarisatie’, ‘competitief slachtofferschap’ en ‘verantwoording’. Deze variabelen hebben vooral betrekking op artikels waar een dader verantwoording aflegt voor de feiten en daarbij aan de hand van competitief slachtofferschap het publiek polariseert. In deze cluster zijn ook variabelen aanwezig die verwijzen naar het mesoniveau. Op dit niveau zitten de variabelen ‘focus op financiën’, ‘verwezenlijking dader’, ‘minnelijke schikking’, ‘machtsrelatie’, ‘SGG in functie’, ‘carrière implicaties’, ‘contracten en verplichtingen’, ‘dader uit bedrijf kopen’, ‘moraliteit sponsors’ en ‘ontslagen dader’. De artikels waarin deze variabelen vooral zijn gecodeerd bevatten daderverhalen die lang van aard zijn en waarbij wordt stilgestaan bij de verwezenlijkingen van de dader binnen de professionele context (sporters en coaches, acteurs en actrices, leerlingen en leerkrachten,..). Als laatste zijn er ook variabelen die machtsrelaties op het macroniveau weergeven namelijk: ‘extreem-radicaal’, ‘nationalisme’, ‘propaganda’, ‘religie’, ‘minderheidsgroep’ en ‘referentie ander land’. De tussencluster die

‘cynisme ten aanzien van dader’, ‘demonisering dader’ en ‘ongerelateerd negatief gedrag dader’ bevat, focust minder op de machtsrelatie zelf en meer op de individuele kenmerken van een dader. Ook deze variabelen komen frequent voor in lange verhalende artikels waarbij er gekeken wordt naar het gedrag van de dader doorheen de geschiedenis.

Als er gekeken wordt naar de interne samenhang van deze cluster blijkt dat er in de eerste groep variabelen tussen ‘polarisatie’ en ‘competitief slachtofferschap’ een matig positief verband bestaat ($R=0.412$, $p\leq 0.000$), tussen ‘polarisatie’ en ‘verantwoording’ een zwak tot matig positief verband ($R=0.385$, $p\leq 0.000$) en tussen ‘competitief slachtofferschap’ en ‘verantwoording’ een matig positief verband ($R=0.474$, $p\leq 0.000$). In de groep op bedrijfsniveau is er zwak positief verband tussen een ‘focus op financiën’ en ‘verwezenlijking dader’. Tussen ‘machtsrelatie’ en ‘SGG in functie’ bestaat een matig tot sterk positief verband ($R=0.527$, $p\leq 0.000$) en tussen ‘SGG in functie’ en ‘carrière implicaties’ bestaat er een sterk positief verband ($R=0.602$, $p\leq 0.000$). In de groep op microniveau is er een matig positief verband tussen ‘cynisme dader’ en ‘demonisering dader’ ($R=0.472$, $p\leq 0.000$), tussen ‘cynisme dader’ en ‘ongerelateerd negatief gedrag dader’ is er een matig tot sterk verband ($R=0.602$, $p\leq 0.000$) en tussen ‘demonisering dader’ en ‘ongerelateerd negatief gedrag dader’ is er een matig positief verband ($R=0.508$, $p\leq 0.000$). De variabelen op het macroniveau tonen een matig tot sterk positief verband tussen ‘extreem-radicaal’ en ‘nationalisme’ ($R=0.602$, $p\leq 0.000$) en ‘extreem-radicaal’ en ‘rechts-links’ ($R=0.656$, $p\leq 0.000$). Tussen ‘nationalisme’ en ‘rechts-links’ is er een sterk positief verband ($R=0.713$, $p\leq 0.000$).

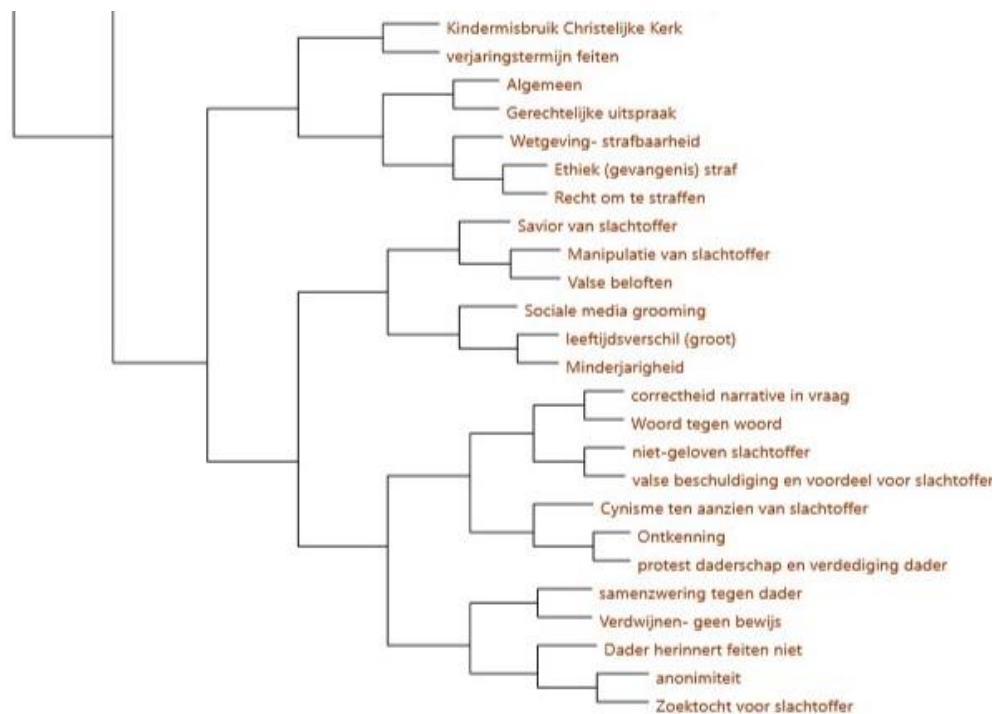
4.2.1.4 Cluster 9: Ideale daderkader

De negende cluster krijgt de naam van één van de toebehorende variabelen namelijk: het ideale daderkader. Al de variabelen zijn dadergericht en geven het ideale beeld van een dader binnen de Vlaamse media. In eerste instantie is er een deelcluster inzake het gedrag van een dader ten aanzien van een slachtoffer met ‘opmerking dader’, ‘overgevoelig slachtoffer’ en ‘victim blaming’. In de tweede deelcluster wordt er gefocust op de gedragingen van een dader tijdens de feiten namelijk: ‘(manipulatieve) tegenreactie’ en ‘gebruik list’. Als derde is er een tak die zich focust op de reactie van een dader op beschuldigingen namelijk ‘doofpot-minimalisatieschade’, ‘minimaliseren’, ‘empathie van dader’ en ‘excuses aanbieden’ bevat. De voorlaatste cluster bevat de aangiftebereidheid van het ideale slachtoffer en de vervolgingsbereidheid tegenover de ideale dader. Als laatste wordt er in deze cluster gefocust op de geschiedenis van de dader met de variabelen ‘gekend gedrag’, ‘meerdere slachtoffers’, ‘eerdere feiten-recidive’ en ‘sneeuwbaaleffect beschuldigingen’.

Als er gekeken wordt naar de interne samenhang van deze cluster blijkt dat er in de eerste tak een matig positief verband is tussen ‘opmerking dader’ en ‘overgevoelig slachtoffer’ ($R=0.443$, $p\leq 0.000$), een matig positief verband is tussen ‘opmerking dader’ en ‘victimblaming’ ($R=0.440$, $p\leq 0.000$) en een matig tot sterk positief verband tussen ‘overgevoelig slachtoffer’ en ‘victimblaming’ ($R=0.589$, $p\leq 0.000$). In de tweede tak bestaat er een matig tot sterk positief verband tussen ‘(manipulatieve) tegenreactie’ en ‘gebruik list’ ($R=0.504$, $p\leq 0.000$). De interne samenhang in de derde tak bestaat uit een sterke positieve samenhang tussen ‘doofpot-minimalisatieschade’ en ‘minimaliseren’ ($R=0.714$, $p\leq 0.000$) en een sterke positieve samenhang tussen ‘empathie dader’ en ‘excuses aanbieden’ ($R=0.738$, $p\leq 0.000$). De voorlaatste cluster heeft een matig tot sterke positieve interne samenhang tussen ‘de ideale dader’ en ‘het ideale slachtoffer’ ($R=0.653$, $p\leq 0.000$). Als laatste kan er een matige positieve correlatie tussen ‘gekend gedrag’ en ‘meerdere slachtoffers’ gerapporteerd worden ($R=0.511$, $p\leq 0.000$) en een matige positieve correlatie tussen ‘eerdere feiten-recidive’ en ‘sneeuwbaaleffect beschuldigingen’ ($R=0.429$, $p\leq 0.000$).

4.2.2.10 Cluster 10: Strafbaarheidskader

In de laatste cluster worden de variabelen gebundeld die in brede vorm betrekking hebben op de strafbaarheid. In de eerste drie deelclusters worden de variabelen samengebracht die betrekking hebben op ethische rechtsvragen namelijk: ‘kindermisbruik’, ‘verjaringstermijn feiten’, ‘gerechtelijke uitspraak’, ‘wetgeving-strafbaarheid’, ‘ethiek straf’ en ‘recht om te straffen’. In de volgende twee deelclusters wordt stilgestaan bij een aantal verzwarende omstandigheden met de variabelen ‘savior van slachtoffer’, ‘manipulatie slachtoffer’, ‘valse beloften’, ‘sociale media grooming’, ‘leeftijdsverschil (groot)’ en ‘minderjarigheid’. In de volgende twee deelclusters wordt gefocust op het verhaal van de partijen, specifiek het verhaal van het slachtoffer, met de variabelen ‘correctheid narrative in vraag’, ‘woord tegen woord’, ‘niet-geloven slachtoffer’, ‘valse beschuldiging en voordeel slachtoffer’, ‘cynisme ten aanzien van slachtoffer’, ‘ontkenning’ en ‘protest daderschap en verdediging dader’. De laatste twee deelclusters bestaan uit variabelen die twijfel brengen in het verhaal namelijk: ‘samenzwering tegen dader’, ‘verdwijnen- geen bewijs’, ‘dader herinnert feiten niet’, ‘anonimiteit’ en ‘zoektocht voor slachtoffer’.

De interne samenhang van de variabelen in de clusters kan worden samengevat als: de variabelen ‘kindermisbruik’ en ‘verjaringstermijn feiten’ hebben een matig tot sterk positief verband ($R=0.500$, $p\leq 0.000$). De correlatie tussen ‘wetgeving- strafbaarheid’ en ‘ethiek straf’ is sterk positief ($R=0.526$, $p\leq 0.000$), tussen ‘wetgeving- strafbaarheid’ en ‘recht om te straffen’ is sterk positief ($R=0.542$, $p\leq 0.000$) en tussen ‘ethiek straf’ en ‘recht om te straffen’ is ook sterk positief ($R=0.614$, $p\leq 0.000$). De samenhang tussen ‘savior van slachtoffer’ en ‘manipulatie slachtoffer’ is matig positief ($R=0.467$, $p\leq 0.000$), ‘savior van slachtoffer’ en ‘valse beloften’ is matig positief ($R=0.493$, $p\leq 0.000$), ‘manipulatie slachtoffer’ en ‘valse beloften’ is matig positief ($R=0.465$, $p\leq 0.000$). Uit de voorlaatste deelclusters zijn de variabelen ‘woord tegen woord’ en ‘correctheid narrative slachtoffer’ matig positief gecorreleerd ($R=0.485$, $p\leq 0.000$), ‘cynisme ten aanzien van slachtoffer’ en ‘ontkenning’ laag positief samenhangend ($R=0.165$, $p\leq 0.000$), ‘cynisme ten aanzien van slachtoffer’ en ‘protest daderschap’ matig positief samenhangend ($R=0.421$, $p\leq 0.000$) en ‘ontkenning’ met ‘protest daderschap’ sterk positief gecorreleerd ($R=0.640$, $p\leq 0.000$).

5. Discussie en conclusie

Om bovenstaande resultaten verder toe te lichten wordt hetzelfde format gevolgd als in de eerdere delen van de masterproef. In eerste instantie wordt gekeken naar de constructie van slachtofferschap in de media en worden de theoretische concepten in verband gebracht met de resultaten van de framinganalyse. Daarna worden de resultaten verder geanalyseerd door de belangrijkste bevindingen in context te brengen. Deze zullen opgedeeld worden in enerzijds agenda- setting van SGG en anderzijds de framing van SGG in de Vlaamse media. Uiteindelijk zal er een antwoord geformuleerd worden op de twee onderzoeksvragen: (1) “Welke slachtoffer-en daderframes kunnen geïdentificeerd worden in de Vlaamse media?” en (2) “In welke mate voorspellen bepaalde variabelen welke frames er juist gebruikt zullen worden?”. Als laatste worden er aanbevelingen gedaan op basis van de bekomen resultaten.

I. De constructie van slachtofferschap in de Vlaamse media

De Vlaamse media draagt bij aan de constructie van slachtofferschap in onze maatschappij. Uit de theorie blijkt dat dit construct leidt tot verwachtingen waaraan een slachtoffer moet voldoen, opgesplitst in vereisten in gedrag en vereisten in karakteristieken. De opsomming van Strobl (2004) inzake de vereisten aan gedrag komen ook voor in de framinganalyse. De eerste en tweede vereiste zijn dat het slachtoffer gebruik moet maken van wettelijke kaders als vorm van gerechtigheid en er enkel slachtofferschap kan zijn bij een inbreuk van de wet. Als we kijken

naar de codeboom in NVivo, zien we dat bij de meest gecodeerde variabelen zowel ‘aangifte- en vervolgingsbereidheid’ (72.6%) en ‘wetgeving en strafbaarheid’ (53.1%) voorkomen. Dit wil zeggen dat de Vlaamse media een grote focus legt op deze twee concepten in de mediaberichtgeving en dat het gebruik maken van wettelijke kaders prioritair is inzake slachtofferschap. De derde en vierde vereisten hebben betrekking op de vrijwillige samenwerking met politie en justitie. Ook deze vereisten vallen onder de ‘aangifte -en vervolgingsbereidheid’ van het slachtoffer. Daarnaast kan er ook een link worden gelegd met de variabele ‘aandacht trekken’ (62.8%). Aangezien SGG in België strafbaar is, maar moeilijk te bewijzen, gaan slachtoffers steeds vaker de bevestiging van de maatschappij proberen te zoeken. De framinganalyse bevatte een aantal artikels die rapporteerde inzake de ‘mars tegen seksueel geweld’. Door zichzelf te organiseren en aandacht te trekken naar de problematiek verwerven slachtoffers de erkenning van de maatschappij.

Een ander belangrijk component in de constructie van slachtofferschap is emoties. Volgens Karstedt (2002) wordt de maatschappij door de media beïnvloed om medelijden en sympathie te hebben voor een “verdienend” slachtoffer. Deze beïnvloeding gebeurt door het lijden van het slachtoffer in beeld te brengen. Niet enkel sympathie kan worden gestimuleerd maar ook weerzin, zowel ten aanzien van het slachtoffer als de dader. De ‘politics of pity’ komen ook voor in de framinganalyse namelijk door de weergave van variabelen zoals ‘moreel kompas’ (76.1%), ‘het ideale slachtoffer’ (58.4%), ‘machtsrelatie’ (66.4%), ‘aanzet tot verandering’ (57.6%) en ‘straffeloosheid’ (56.6%). Een verdiend slachtoffer zal namelijk volledig moreel onschuldig zijn en het slachtofferschap wordt veroorzaakt door een ‘machtige dader’. Wanneer een verdiend slachtoffer geen gerechtigheid krijgt en er dus straffeloosheid ontstaat, zal de maatschappij deze gevoelens van onrecht delen. Als laatste kan de nieuwsmedia ook een invloed hebben op het opwekken van weerzin of sympathie ten aanzien van de ‘verkeerde’ partij. Er werd in 42.5% van de artikels ‘competitief slachtofferschap’ geïdentificeerd en in 29.2% een ‘protest van daderschap- verdediging dader’. Uit de clusteranalyse blijkt dat deze variabelen intern samenhangen met “woord tegen woord”, “niet-geloven slachtoffer” en “cynisme ten aanzien van slachtoffer”.

Als laatste is er binnen de constructie van slachtofferschap ook aandacht voor de marketing van, en fascinatie voor, criminaliteit. Criminaliteit verkoopt, en dat valt ook op in de framinganalyse. In eerste instantie weerspiegelt de fascinatie voor criminaliteit zich in de populariteit van de variabele ‘quote opiniemaker’ (69.9%). De maatschappij heeft nood aan een referentiepersoon inzake lijden en slachtofferschap. In de gecodeerde artikels werd dan ook

frequent gebruik gemaakt van opiniemakers om kracht te zetten bij andere verhalen. Dit kan ook gelinkt worden aan het personalisatiekader van Entman (1991), waarbij de media gebruik maakt van opiniemakers als referentiepunten inzake bepaalde thema's. Het publiek wacht met het verwerken van nieuwe informatie tot een betrouwbare opiniemaker (of slachtoffer) het in hun persoonlijke context plaatst. Daarnaast draagt ook de variabele 'representatie' (68.1%) bij aan de fascinatie voor criminaliteit. In verschillende media (gedrukte, film en TV) is criminaliteit en slachtofferschap een frequent én winstgevend topic. In de framinganalyse werd in 14.16% van de artikels ook de variabele 'crime to popculture' gecodeerd, waarbij er uitdrukkelijk een overschakeling is van criminaliteit of slachtofferschap naar pop-culture (literatuur, film en TV). Als laatste draagt de variabele 'specifieke soort seks of intimidatie' (52.2%) ook bij tot de fascinatie van criminaliteit in de maatschappij. Het expliciet beschrijven van bepaalde feiten of situaties zorgt niet enkel voor lijden vanop afstand, maar onbekende situaties intrigeren mensen ook.

2. De agenda-setting van SGG in de Vlaamse media

Binnen deze masterproef wordt maar kort stilgestaan bij de agenda- setting van SGG in de Vlaamse media. Seksueel grensoverschrijdend gedrag is vrij prevalent aanwezig in de geanalyseerde media. Toch blijkt dat er grote verschillen waar te nemen zijn in de tijdsperiode waarin er gerapporteerd wordt. Tussen de periodes januari-juni en juli-december zit een discrepantie van 319 artikels. Om dit in perspectief te brengen, dit onderzoek telt maar 113 artikels in totaal.

Daarnaast blijken de geanalyseerde nieuwsmedia het meest consequent en frequent te rapporteren over SGG, wanneer het gaat over bekende personen als dader (44.3%) en bekende personen als slachtoffer (20.4%). In de framinganalyse was er ook een overwegend aantal nieuwsberichten aanwezig waarbij er sprake is van een machtsrelatie (66.4%). Hier breekt het construct van de ideale dader in nieuwsmedia met de theorie van Nils Christie (1986) inzake het ideale slachtoffer. In deze theorie is het slachtoffer zwak, en wordt men aangevallen door een onbekende dader. De framinganalyse stelt dat de prevalentie van een bekende dader groter is. Aangezien volgens Weaver (2007) de media een monopolie heeft inzake het vormgeven van slachtofferconstructen, is het mogelijk dat het ideale slachtoffer- en daderconcept veranderd is doorheen de tijd. Dit is een interessante bevinding aangezien dit impliceert dat de prioriteiten inzake het gedrag en de verwachtingen van een verdienend slachtoffer door de maatschappij geëvolueerd zijn door een aangepaste agenda-setting.

3. De framing van SGG in de Vlaamse media

In eerste instantie kijken we naar de framing van **titels** in de Vlaamse media. Er is in de framinganalyse sprake van 47.8% gekleurde titels, met hoofdzakelijk gebruik van quotes en overdrijvingen. In principe is het niet verontrustend dat titels gekleurd zijn, het is namelijk de bedoeling dat titels de lezer aantrekken. Ook in deze masterproef is gebruik gemaakt van een quote als titel om de aandacht van het doelpubliek te trekken. Als de rest van het artikel een genuanceerd beeld weergeeft van de feiten en er meerdere frames gebruikt worden, kan het trekken van aandacht net positief zijn.

Inzake de **dader- en slachtoffereigenschappen** zijn de resultaten gelijkaardig aan de algemeen gekende cijfers en trends inzake SGG. Uit de analyse blijkt wel dat er vaker een platform wordt gegeven aan mannelijke daders en vrouwelijke slachtoffers. Daarnaast blijkt ook het beroep van de dader frequenter voor te komen dan het beroep van het slachtoffer. Dit ligt in lijn met de hoge frequentie van de variabelen ‘verwezenlijking dader’ (41,6%), ‘SGG in functie’ (44.2%) en de ‘bekende personen’ als dader (44.3%). Er kan geconcludeerd worden dat er in de Vlaamse nieuwsmedia hoofdzakelijk gefocust wordt op daderkaders. Dit kan gerelateerd worden aan de fascinatie en intrige van de maatschappij inzake criminaliteit.

Aangezien framing bestaat uit zowel **taalelementen** als verhaalelementen, wordt ook bij deze eerste stilgestaan in deze masterproef. Omschrijvingen (98.2%), emotioneel taalgebruik (89.4%) en beoordelingen (87.6%) zijn de meest voorkomende taalelementen in de Vlaamse media. De omschrijvingen zijn vrij vanzelfsprekend aangezien een nieuwsbericht een bepaalde gebeurtenis omschrijft voor een groter publiek. De hoge frequentie aan emotioneel taalgebruik kan gelinkt worden aan het ‘lijden op afstand’. De prevalentie van beoordelingen kan dan weer gerelateerd worden aan het frequente gebruik van de variabelen ‘quote opiniemaker’ en ‘making a statement’, en het personalisatiekader van Entman (1991). De aanwezigheid van deze laatste twee variabelen brengt een interessante bevinding naar dit onderzoek. Het is opvallend dat journalisten, uitgezonderd van opiniestukken, zelden een eigen beoordeling of mening geven inzake een thema. Dit ligt in lijn met de ‘onpartijdigheid’ van het nieuws. Maar toch wordt er veel gebruik gemaakt van deze taalelementen aan de hand van opiniemakers. Het zou een interessant vervolgonderzoek zijn om te kijken naar wie deze opiniemakers juist zijn, hoe ze geselecteerd worden en met welk doel ze ingezet worden.

Als we kijken naar **Entman’s doel** zien we dat de meeste berichtgeving inzake SGG een morele evaluatie (44.2%) bevat inzake de situatie. De andere doelstellingen komen opvallend minder voor: oorzaak-gevolg relatie (26.5%), aanbeveling van oplossing (15.9%) en het definiëren van

het probleem (13.3%). De Vlaamse media rapporteert dus drie keer zo vaak inzake een ethische of morele situatie, dan over een probleem en de oplossing. Als we dan naar de **algemene kaders** kijken van Entman (1991) zien we een discrepantie in de resultaten. Daaruit blijkt namelijk dat het meest voorkomende algemene frame het conflict-frame is (60.2%), gevolgd door het verantwoordelijkheids-frame (56.6%), het moraliteits-frame (52.2%), het gevolgen-frame (46.9%) en het personalisatie-frame (45.1%). Uit deze resultaten blijkt dat het uiteenzetten van het conflict, dus het definiëren van het probleem in de doelstelling het vaakst werd geïdentificeerd. Het evalueren van een morele evaluatie, de meest voorkomende doelstelling, komt als algemeen kader pas op de derde plaats. Een verklaring voor deze discrepantie kan zijn dat in het coderen steeds één doelstelling werd geselecteerd per artikel, terwijl de algemene kaders samen kunnen voorkomen. Het is een positieve bevinding dat er meerdere kaders op hetzelfde moment worden geïdentificeerd. Dit zorgt voor een meer genuanceerd beeld ten aanzien van de maatschappij.

Als laatste kijken we naar de **inductieve variabelen en de geïdentificeerde frames** in de Vlaamse media. Zoals bij de resultaten al is toegelicht, zijn er een aantal inductieve variabelen die op zichzelf al een groot frame-gehalte hebben. Uit de theorie blijkt dat er probleem-specifieke frames bestaan, die niet generaliseerbaar zijn, en algemene kaders. Dit weerspiegelt zich in de framinganalyse. De individuele variabelen met ‘groot frame-gehalte’ hebben vooral betrekking op specifieke situaties die gerelateerd zijn aan SGG, maar passen ook binnen een grotere algemeen frame.

Het doel van deze masterproef was tweedelig: “Welke slachtoffer- en daderframes kunnen geïdentificeerd worden in de Vlaamse media?” en “In welke mate voorspellen bepaalde variabelen welk frame er gebruikt zal worden?”. Inzake de eerste onderzoeksvraag kunnen we concluderen dat er op zijn minst tien verschillende frames geïdentificeerd kunnen worden in de Vlaamse media. De tien frames zijn:

(1) Het **maatschappelijke kader** is een frame op macroniveau dat zich focust op de bevolking in het algemeen. Het kader bevat zowel positieve, als negatieve elementen. Dit kader kan gelinkt worden aan het verantwoordelijkheidskader van Entman.

(2) Het **slachtofferkader** is een frame dat zich situeert op elk niveau maar dat vooral betrekking heeft op slachtoffers. Ook dit kader bevat zowel positieve, als negatieve aspecten verbonden aan slachtofferschap.

(3) Het **veranderingskader** bestaat uit variabelen die vooral betrekking hebben op verandering in de maatschappij. Het situeert zich op het macroniveau en heeft zowel negatieve, als positieve connotaties. Dit kader is net zoals het maatschappelijke kader gerelateerd aan het verantwoordelijkheidskader van Entman

(4) Het **activismekader** is een frame op macroniveau dat zich focust op mechanismen in de maatschappij die zorgen voor verandering. Dit kader ligt in dezelfde lijn als het veranderingskader, maar is minder ideologisch en meer op actie gericht. Het activismekader is hoofdzakelijk positief van aard. Ook dit kader is gerelateerd aan het verantwoordelijkheidskader van Entman.

(5) Het **positieve dader- negatieve slachtofferkader** situeert zich vooral op het microniveau en bevat variabelen die positieve connotaties hebben inzake daders en negatieve ten aanzien van het slachtoffer. In principe ligt dit kader in lijn met het conflictkader van Entman, maar dan specifiek voor SGG.

(6) Het **gerechtigheidskader** is een frame dat zich vooral focust op de dader van de feiten en de verschillende manieren waarop er gerechtigheid kan zijn voor het slachtoffer. Dit kader bevat zowel negatieve, als positieve aspecten van gerechtigheid inzake SGG. Dit kader kan geplaatst worden binnen het moraliteitskader en het gevolgenkader van Entman.

(7) Het **passiviteitskader** bestaat uit variabelen die betrekking hebben op een passieve reactie van de maatschappij of het gerecht, en variabelen die een tegenreactie bevatten inzake deze passiviteit. Het passiviteitskader past ook binnen het gevolgenkader van Entman.

(8) Het **machtsrelatiekader** situeert zich op het meso- en macroniveau en bevat al de variabelen die betrekking hebben op een machtsrelatie. Het kader bevat vooral de negatieve aspecten van SGG. Dit kader past binnen het verantwoordelijkheidskader van Entman.

(9) Het **ideale daderkader** bevat vooral dadergerichte elementen die zorgen voor een ideaal beeld van daderschap. Het kader situeert zich op het microniveau en kan opgesplitst worden in een focus op het gedrag van een dader ten aanzien van een slachtoffer, het gedrag van een dader tijdens het plegen van de feiten en de reactie van de dader op de beschuldiging van de feiten.

(10) Het **strafbaarheidskader** is een frame dat zich vooral focust op de strafbaarheid van gedrag en splitst zich op in ethische kwesties, verzwarende omstandigheden en de geloofwaardigheid van het verhaal van de partijen. Het is een frame dat zich zowel situeert op het microniveau, als op het meso- en macroniveau.

Het antwoord op de eerste onderzoeksvraag is dus positief beantwoord, de tweede vraag inzake het voorspellen van frames is een moeilijkere kwestie. Uit de analyse van de resultaten blijkt dat er wel degelijk interne samenhang is tussen de verschillende variabelen en frames. Doch werd in dit onderzoek niet ingegaan op de individuele zwaarte en de onderlinge gedeelde correlatie tussen de verschillende variabelen. Aangezien dit onderzoek een eerste verkenning is inzake de framing van SGG in de Vlaamse media is de steekproef ook te klein om effectief statistische uitspraken te kunnen doen. Er kan dus geconcludeerd worden dat er wel een mogelijk bestaat tot het voorspellen van bepaalde slachtoffer -en daderkaders aan de hand van individuele variabelen, maar dat dit voorspellen verdere confirmaties vraagt van toekomstig onderzoek. Dit onderzoek kan de basis vormen voor het coderen van toekomstige artikels, en hopelijk bijdragen aan meer inzicht in framing door de Vlaamse media. Er kan wel geconcludeerd worden dat de Vlaamse media wel degelijk gebruik maakt van verschillende frames inzake SGG. Daarnaast is het ook een positieve bevinding dat er meerdere probleem-specifieke frames en algemene frames op hetzelfde moment worden weergegeven. Dit zorgt volgens Van Gorp (2005) voor een meer genuanceerd beeld inzake SGG ten aanzien van de maatschappij.

Literatuurlijst

Boltanski, L. (1999). *Distant Suffering: Morality, Media and Politics*. Cambridge: Cambridge University Press.

Blommaert, J., & Verfaillie, K. (2016). Discoursanalyse. In T. Decorte, & D. Zaitch (Eds.), *Kwalitatieve methoden en technieken in de criminologie* (pp. 321-348). Leuven/Den Haag: Acco.

Charmaz, K. (2003). Grounded theory. In J. A. Smith (Ed.), *Qualitative psychology: A practical guide to research methods* (pp. 81–110). London: Sage Publications.

Christie, N. (1986). The Ideal Victim. In E.A. Fattah (Red), *From Crime Policy to Victim Policy*. London: Palgrave Macmillan.

D'Angelo, P., & Kuypers, J.A. (2009). *Doing News Framing Analysis: Empirical and Theoretical Perspectives*. New York: Routledge.

d'Haenens, L., & de Lange, M. (2001) Framing of asylum seekers in Dutch regional newspapers. *Media, Culture & Society*, 23(6), 847-860.

Debackere, J. (2018, 13 maart). Framing is perfect normaal: “Je kunt geen nieuws brengen zonder invalshoek”. *De morgen*. Geraadpleegd op 11 augustus 2019, van <https://www.demorgen.be/tv-cultuur/framing-is-perfect-normaal-je-kunt-geen-nieuws-brengen-zonder-invalshoek~bd73a4bc/?referer=https%3A%2F%2Fwww.google.com%2F>

de Vreese, C.H. (2005). News Framing: Theory and Typology. *Information Design Journal + Document Design*, 13(1), 51-62.

Entman, R.M. (1991). Framing U.S. coverage of international news: Contrasts in narratives of the KAL and Iran air incidents. *Journal of Communication*, 41(4), 6–27.

Entman, R.M. (1993). Framing: Toward Clarification of a Fractured Paradigm. *Journal of communication*, 43(4), 51-58.

Fattah, E. (1991). *Understanding Criminal Victimization*. Scarborough, Ontario: Prentice Hall Canada.

Gamson, W.A., & Modigliani, A. (1987). The changing culture of affirmative action. In R. G. Braungart, & M. M. Braungart (Eds.), *Research in political sociology* (pp. 137-177). Greenwich, CT: JAI Press.

Gamson, W.A., & Modigliani, A. (1989). Media discourse and public opinion on nuclear power: A constructionist approach. *American Journal of Sociology*, 95, 1-37.

Gitlin, T. (1980). *The whole world is watching*. Berkeley: University of California Press.

Garkawe, S. (2004). Reframing the Scope of Victimology: How Broad a Discipline Should It Be? *International Review of Victimology*, 11(2-3), 275-294.

Goffman, E. (1974). *Frame Analysis: An Essay on the Organization of Experience*. London: Harvard University Press.

Green, D.L., & Pomeroy, E. (2007). Crime Victimization: Assessing Differences Between Violent and Nonviolent Experiences. *Victims & Offenders*, 2(1), 63-76.

Groenhuijsen, M.S. (2011). Verleden en heden van de geïntegreerde strafrechtswetenschap. In A.C.M. Spapens, M.S. Groenhuijsen & T. Kooijmans (Red.), *Universalis: Liber Amicorum Cyrille Fijnaut* (pp. 125-139). Antwerpen, België: Intersentia.

Kampusch, N. (2010). *3096 Days*. London: Penguin Books Ltd.

Karstedt, S. (2002). Emotions and criminal justice. *Theoretical Criminology*, 6(3), 299-317.

McCombs, M., & Reynolds, A. (2002). News Influence on Our Pictures of the World. In J. Bryant, & D. Zillmann (Eds.), *Media Effects: Advances in Theory and Research* (2nd ed., pp. 1-18). Mahwah: LEA

Onderwijs Vlaanderen. (z.d.). *Wat is seksueel grensoverschrijdend gedrag?* Geraadpleegd op 17 december 2019, van <https://onderwijs.vlaanderen.be/nl/wat-is-grensoverschrijdend-gedrag>

Pauwels, L. (2017). *Oorzakelijke mechanismen en verklaringsmodellen voor regelovertredend gedrag*. Gent: Academia Press.

Ruigrok, N., Gagestein, S., van Atteveldt, W., Slotboom, A-M., & Jacobi, C. (2014). *Jeugdcriminaliteit en Media: onderzoek naar de berichtgeving over jeugdcriminaliteit in een veranderd medialandschap* (onderzoeksrapport). Amsterdam: Wetenschappelijk Onderzoeks- en Documentatie Centrum (WODC).

Sensoa. (2020). *Seksueel grensoverschrijdend gedrag*. Geraadpleegd op 2 januari 2020, van <https://www.allesoverseks.be/seksueel-grensoverschrijdend-gedrag>

Siddiqui, S. (2018, 3 oktober). Kavanaugh's angry testimony raises doubts over future impartiality. *The Guardian*. Geraadpleegd op 11 augustus 2019, van <https://www.theguardian.com/us-news/2018/oct/02/kavanaugh-impartial-justice-testimony>

Stobl, R. (2004). Constructing the victim: Theoretical reflections and empirical examples. *International Review of Victimology*, 11(2-3), 295-311.

Sullivan, D., Landau, M.J., Branscombe, N.R., & Rothschild, Z.K. (2012). Competitive Victimhood as a Response to Accusations of Ingroup Harm Doing. *Journal of Personality and Social Psychology*, 102(4), 778-795.

TEDxTalks. (2018, 8 november). *No more fake news? Stop polarizing start framing/ Baldwin Van Gorp/ TEDxMaastricht* [Videobestand]. Geraadpleegd op 12 december 2019, van <https://www.youtube.com/watch?v=09mjATJZJsM&t=532s>

The Daily Show with Trevor Noah. (2018, 5 oktober). *Trump Weaponizes Victimhood to Defend Kavanaugh – Between the Scenes* [Videobestand]. Geraadpleegd op 11 augustus 2019, van <https://www.youtube.com/watch?v=4LZ3P1sv9jE>

The Jim Jefferies Show. (2018, 11 oktober). *Let's play "Who's the Real Victim" (feat. Bob Saget)* [Videobestand]. Geraadpleegd op 11 augustus 2019 van, <https://www.youtube.com/watch?v=kFpqTJIMdK0&t=387s>

Vanderveen, G. (2017). Visuele methoden. In T. Decorte & D. Zaitch (Red.), *Kwalitatieve methoden en technieken in de criminologie* (pp. 379-415). Leuven: Acco.

Van Dijk, J. (2009). Free the Victim: A Critique of the Western Conception of Victimhood. *International Review of victimology*, 16(1), 1-33.

Van Gorp, B. (2005). Where is the Frame? Victims and Intruders in the Belgian Press Coverage of the Asylum Issue. *European Journal of Communication*, 20(4), 484-507.

Volmert, A., Sweetland, J., & Kendall-Taylor, N. (2018). *Turning down the heat on adolescent substance use: Findings from reframing research*. Washington, DC: FrameWorks Institute.

Walklate, S. (2007). Ways of thinking about victims and victimology. In S. Walklate (Red.), *Imagining the victim of crime* (pp.26-56). Berkshire, England: Open University Press.

Walklate, S. (2011). Reframing criminal victimization: Finding a place for vulnerability and resilience. *Theoretical Criminology*, 15(2), 179-194.

Weaver, D. (2007). Thought on Agenda Setting, Framing and Priming. *Journal of Communication*, 57, 142-147.

Bijlagen

Bijlage 1: Codeboom NVivo

Name	Description	Files	References
ARTIKELKENMERKEN		0	0
AuteurGeslacht		0	0
Gemengd		0	0
Man		0	0
Vrouw		1	1
Onderwerp		0	0
Bijzaak		0	0
Hoofdorde		0	0
SoortArtikel		0	0
Artikel		0	0
Interview		0	0
Opinie		1	1
Recensie		0	0
Update		0	0
CLICKBAIT TITEL		54	57
DADER		6	8
Afkomst		43	48
Andere		5	11
Beroep		72	93
Geslacht		80	100
Leeftijd		41	41
Naam		61	69
ENTMAN		1	1
Conflict		68	101
Gevolgen		53	72
Moraliteit		59	81
Personalisatie		51	71
Verantwoordelijkheid		64	98
INDUCTIE		0	0
(Bedrijfs)-cultuur		62	168
(Doods)-bedreiging		49	77
(Manipulatieve) tegenreactie		38	57
Aandacht trekken		71	135
Aangifte- vervolgingsbereidheid		82	124
aanzet tot verandering		65	111
activisme-anarchisme		14	25
Afleiden van de feiten		7	7
Agressie		26	43
Alternatieve straffen		58	77
Andere seksuele deviantie		1	1

Name	Description	Files	References
Angst- Collectief slachtofferschap		16	27
Angstig slachtoffer		26	32
anonimiteit		32	33
Assumptiebeschuldiging		1	1
behandeling dader		5	5
Bekend		15	17
dader		50	65
slachtoffer		23	34
bekennen		17	24
beloven beter te doen		20	20
Beroemde persoon leent naam aan iets		11	11
bescherming maatschappij		8	8
bevolking als slachtoffer		18	24
Bewijs van feiten aanwezig		7	7
Bewust van strafrechtelijke gevolgen		17	24
carriere implicaties		46	70
Catcalling		1	1
cold case		4	4
Collectieve Verantwoordelijkheid		16	23
compensatie slachtoffer		21	23
competitief slachtofferschap		48	72
compliment slachtoffer van dader		6	6
Consent		70	88
Contracten en verplichtingen		58	89
Control the narrative		66	113
correctheid narrative in vraag		12	12
Crime to-and Popculture		16	21
Cynisme ten aanzien van dader		48	77
Cynisme ten aanzien van slachtoffer		8	8
Dader heeft nog niet gereageerd		2	2
Dader herinnert feiten niet		8	12
Dader uit bedrijf kopen		9	11
dader was dronken		4	4
Demonisering dader		25	31

Name	Description	Files	References
Demonisering slachtoffer		3	3
Doofpot-minimalisatieschade		46	85
Eerdere feiten-recidive		57	85
Empathie van dader (nadien)		21	34
Empowerment slachtoffer		12	12
escalatie van gedrag-geweld		2	2
Ethiek (gevangenis) straf		55	66
Europa vs Amerika		1	1
Europese Unie		0	0
Excuses aanbieden		16	35
ex-partner		16	21
experiment-campagne-nieuwinitiatief		24	40
extreem-radicaal		16	26
feiten in het verleden, niet recent		2	2
feminisme		37	67
Focus op financiën		30	50
focus op psychologie		5	5
Gebruik list		45	62
gebruik van cijfers		15	19
geen empathie-medeleven dader		6	6
Gekend gedrag		76	136
genderpatronen		11	13
Gerechtelijke uitspraak		47	58
Algemeen		30	39
specifiek- geen veroordeling		8	9
Specifiek- veroordeling		14	17
gerechtigheid		10	10
getuigen		7	7
Grapje dader		12	14
grapje slachtoffer		0	0
helpen van slachtoffer		4	4
Het hoort erbij		7	7
Human rights		6	9
Ideale dader		76	103
Ideale slachtoffer		66	99
Ignorance is bliss		42	56
Ilegale gevangenispraktijken		1	2
Imago van groep beschadigd		34	55
Impulsieve daad		31	40

Name	Description	Files	References
Inbreuk SR door slachtoffer		5	10
Interpretatie SGG		79	116
Intimidatie slachtoffer		31	41
intrafamiliaal SGG		6	8
Islam Specifiek		2	3
Isolatie van slachtoffer		26	34
Kindermisbruik Christelijke Kerk		2	3
Kritiek onderzoek politie		6	6
Kritiek SR systeem		18	19
kwaliteit bron van info		73	112
leeftijdsverschil (groot)		27	27
lone wolf vs cultuur		35	74
Machtrelatie		75	145
Making a statement		93	199
Manipulatie van slachtoffer		35	52
meerdere aangiftes, geen resultaat		2	2
Meerdere slachtoffers		75	125
MeToo- timesUp		33	38
Militant		3	9
minderheidsgroep		15	18
Minderjarigheid		32	41
Minimaliseren		51	89
minnelijke schikking		2	2
Moraliteit Sponsors- financieerders-team		45	57
Moreel kompas		86	136
Nationalisme		11	15
Negatief effect van me too- bewustzijn		3	3
niet-geloven slachtoffer		13	13
objectivering van het slachtoffer		51	72
Onderdrukking slachtoffer		27	39
Onderzoeksfeiten		21	28
Ongelijke behandeling personen		44	64
Ongelijkheid man-vrouw		39	89
Ongerelateerd negatief gedrag dader		29	39
ongerelateerd negatief gedrag slachtoffer		6	6
onmacht		32	62

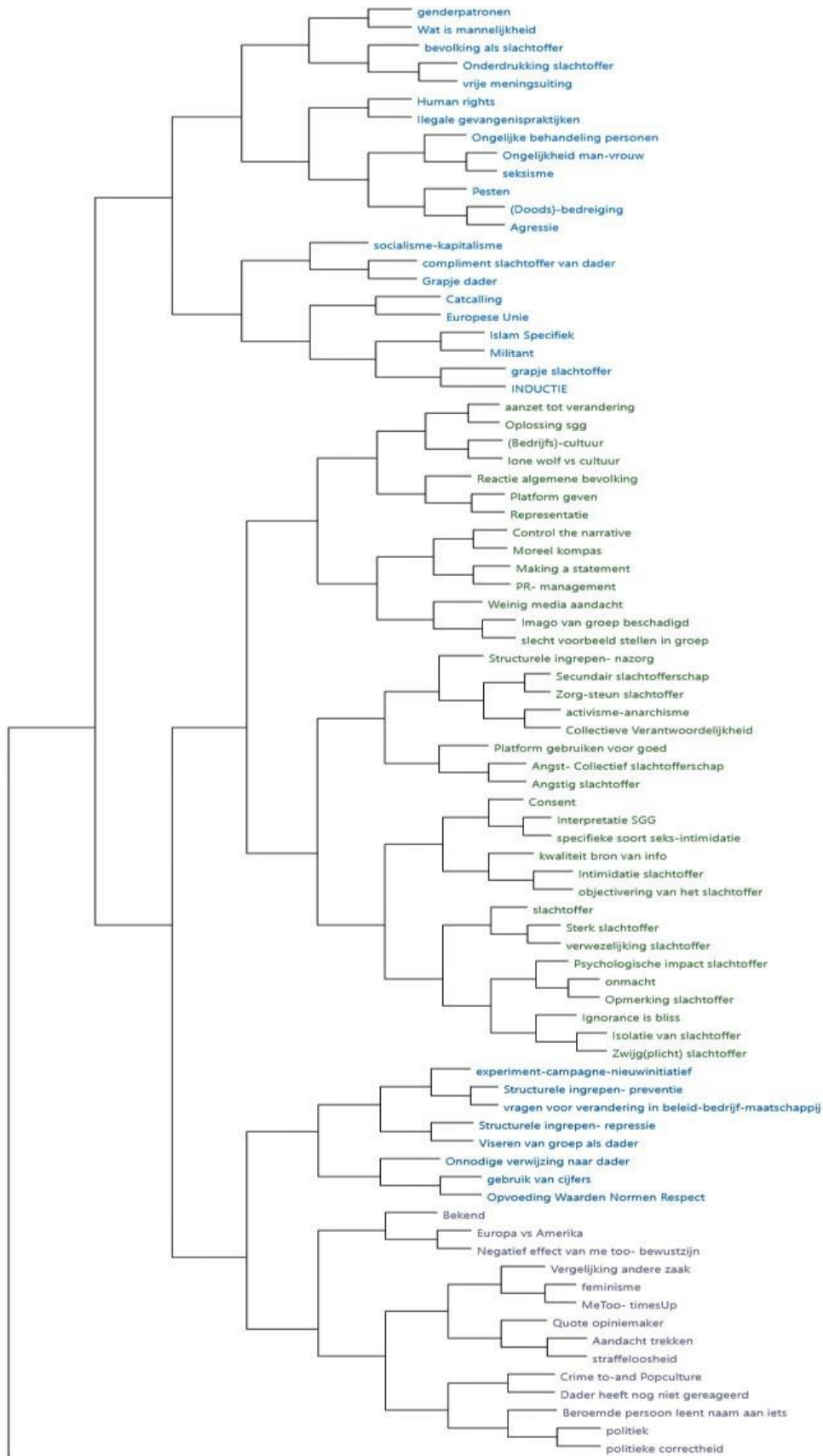
Name	Description	Files	References
Onnodige verwijzing naar dader		3	3
Ontkenning		32	37
ontslagen dader		20	20
Oplossing sgg		55	83
Opmerking dader		37	57
Opmerking slachtoffer		36	56
Opvoeding Waarden Normen Respect		33	45
Opzet		33	39
Overgevoelig slachtoffer		26	30
Pesten		22	29
Platform gebruiken voor goed		37	58
Platform geven		55	108
polarisatie		65	116
politiek		21	27
politieke correctheid		22	31
Positieve indruk buitenwereld van dader		3	3
PR- management		68	128
propaganda-conspiracy		7	7
protest daderschap en verdediging dader		33	51
Psychologische impact slachtoffer		48	76
Psychologische toestand dader		7	7
psychologische toestand slachtoffer		6	6
Quote opiniemaker		79	172
Reactie algemene bevolking		33	55
Recht om te straffen		49	73
Rechten kennen		12	12
rechts-links		17	23
recidive risico groot		6	6
referentie ander land		25	28
Religie		10	18
Representatie		77	169
samenzwering tegen dader		7	7
Savior van slachtoffer		20	21
Schaamte slachtoffer		12	12
Secundair slachtofferschap		18	20
seksisme		47	115
SGG in functie-beroep		50	53

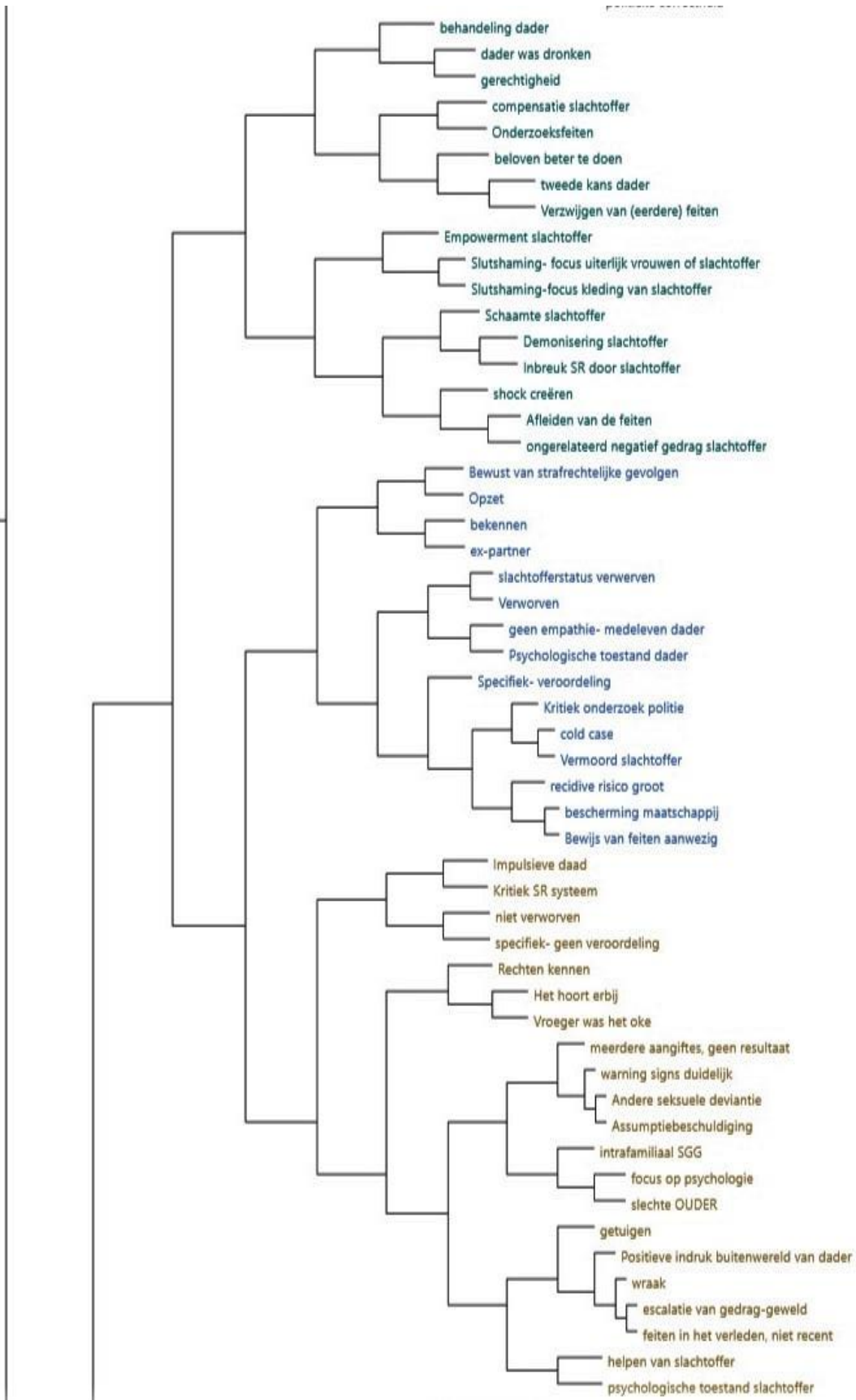
Name	Description	Files	References
shock creëren		32	40
Slachtoffer kijkt op naar dader		11	11
slachtofferstatus verwerven		16	16
niet verworven		1	1
Verworven		21	21
slecht voorbeeld stellen in groep		29	35
slechte OUDER		2	2
Slutshaming- focus uiterlijk vrouwen of slachtoffer		2	2
Slutshaming-focus kleding van slachtoffer		1	1
sneeuwbaaleffect beschuldigingen		40	43
Sociale media grooming		6	10
socialisme-kapitalisme		6	7
specifieke soort seks-intimidatie		59	75
Sterk slachtoffer		38	66
straffeloosheid		64	98
Structurele ingrepen-nazorg		11	14
Structurele ingrepen-preventie		23	26
Structurele ingrepen-repressie		23	24
tweede kans dader		21	22
Valse beloften		22	33
valse beschuldiging en voordeel voor slachtoffer		14	15
Verantwoording		56	79
Verdwijnen- geen bewijs		6	6
Vergelijking andere zaak		51	80
verjaringstermijn feiten		3	3
Vermoord slachtoffer		5	5
verwezelijking slachtoffer		28	40
Verwezenlijking dader		47	62
Verzwijgen van (eerdere) feiten		15	17
Victim blaming		32	38
Viseren van groep als dader		9	10
vragen voor verandering in beleid-bedrijf-maatschappij		30	44

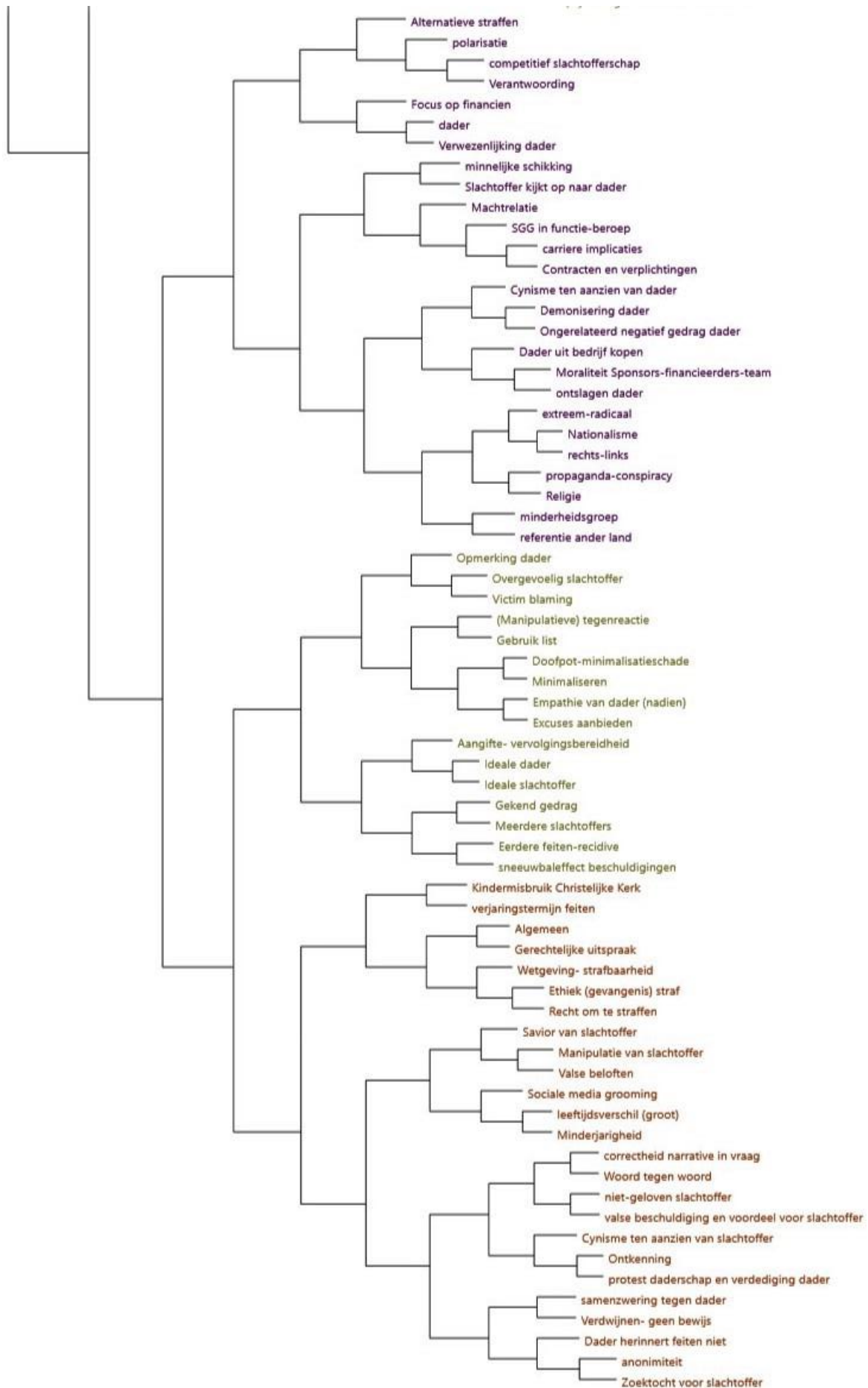
Name	Description	Files	References
vrije meningsuiting		34	61
Vroeger was het oke		7	7
warning signs duidelijk		1	1
Wat is mannelijkheid		20	34
Weinig media aandacht		13	21
Wetgeving- strafbaarheid		60	73
Woord tegen woord		9	9
wraak		2	2
Zoektocht voor slachtoffer		30	34
Zorg-steun slachtoffer		21	26
Zwijg(plicht) slachtoffer		24	29
REASONING DEVICES		1	1
Assumptie-onzekerheid		88	185
Beeldspraak		86	198
Beoordeling		97	237
Catch-phrase		40	80
Drogreden		8	9
Emotionele taal		103	220
Ironische uitdrukking		68	115
Omschrijving		109	251
Open bevraging		31	33
Overdrijving		76	142
Pejoratief taalgebruik		59	108
Retorische vraag		12	16
Sleutelwoord		75	124
Stereotype		41	73
Veralgemening		65	132
Voorbeeld		88	155
SLACHTOFFER		4	6
Afkomst		32	42
Andere		9	11
Beroep		53	75
Geslacht		79	121
Leeftijd		50	58
Naam		34	50
VERHAAL		0	0
Doel		37	47
Gevolgen		58	74
Oplossing		49	77
Probleem		75	137
SPORTμ		4	4

Bijlage 2: NVivo Clusteranalyse

Items clustered by coding similarity

Bijlage 3: Data-management plan

Let's play "who's the real victim": het identificeren van slachtoffer- en daderframes rond seksueel grensoverschrijdend gedrag in de Vlaamse media.

Law & Criminology DMP

Admin Details

Project Name: Let's play "who's the real victim": het identificeren van slachtoffer- en daderframes rond seksueel grensoverschrijdend gedrag in de Vlaamse media.

Principal Investigator / Researcher: Catherine Monbailliu

Institution: Ghent University

Administrative Data

Date of first version

10/08/2020

Date of last update

10/08/2020

1. Data Collection

1.1 What data will you collect or create?

Collect:

- Literature/ state of the art "framing analysis" and "victimhood"
- Digital data: News articles from GOPRESS (De Morgen, De Standaard, Het Laatste Nieuws) going from 01/01/2019 to 31/10/2019 filtered by keywords: "seksueel misbruik", "seksueel grensoverschrijdend gedrag", "verkrachting", "seksuele intimidatie", "aanranding", "seksuele mishandeling". (RAW DATA)

Create:

- Framework of codes/variables in NVivo
- SPSS Analysis of those variables

1.2 How will the data be collected or created?

- The data will be filtered by article form (opinion pieces, interviews & reviews will be excluded).

- All of the captured data will be used, there will be no sampling.
- The articles will be named by date of article + chronological numbering (1,2,3,..) if there is more than one article on certain dates.
- The versions get saved daily in Nvivo, SPSS on the server of Ugent. New versions will be saved with date in the title.
- There will be use of a "memobook", in which every decision on files and folders will be written out. Deleted files will be added in there.

2. Data Documentation and Metadata

2.1 How will you document the data?

Data collection methods:

- GOPRESS, all articles (no sampling)
- Google Scholar- Ugent Databases for literature

Data analysis:

- NVivo (open coding) for the framework/variable identification (Qualitative method both deductive and inductive coding).
- SPSS for the statistical and Quantative analysis of the codes extracted from NVivo (predictive tests).

Memobook:

The memobook will consist of all the decisions made during the project (deleted files, findings, research questions, important coding decisions,..) and be chronologically kept by date.

3. Ethics, Legal Issues and Confidentiality

3.1 How will you manage ethics? Choose one of the options from the dropdown menu and briefly motivate your choice in the 'Comment' box below.

- Approval by the Ethical Committee of the Faculty is neither required nor desirable

There will be no collection of personal information that isn't already public.

3.2 How will you manage any confidentiality issues?

- There will be no collection of personal data or information that isn't already public.

3.3 How will you manage intellectual property rights issues?

- The data is already public information
- The GOPRESS database will be used through the Ugent Athena platform which has a license to collect the data.

4. Data Storage and Backup during Research

4.1 How will you store and backup data during research?

- The data will be stored in Nvivo and SPSS and saved on the central Ugent server and my private computer server.
- There is a back up saved on an external hard drive (1TB)

4.2 How will you ensure that stored data are secure?

As the data will not consist of any personal data and is open to the public, the security isn't a concern.

5. Data Selection and Preservation after Research

5.1 Which data should be retained for preservation and/or sharing?

- There is no need for the data to be preserved/deleted because of its public accessibility.
- After the project is finished, the data will be deleted but the memobook will provide enough information to guarantee validity and reliability of the research.

5.2 What is the long-term preservation plan for the selected datasets?

- The datasets will be exported from Nvivo and SPSS and saved on an external drive.

6. Data Sharing

6.1 Are any restrictions on data sharing required?

- There are no restrictions on data sharing

6.2 How will you share data selected for sharing?

- The data will be available to my promotor, in case there is a need for it.
- The literature data will be correctly cited by APA

7. Responsibilities and Resources

7.1 Who will be responsible for data management?

- I am solely responsible for the data management and this DMP
- The data will be deleted after graduation.

7.2 Will you need additional resources to implement your DMP?

- No.

Bijlage 4: Wetenschapspopulariserende samenvatting

PERSBERICHT

Gent, 12 augustus 2020

“We spelen een spel vanavond: wie is het échte slachtoffer?”

Uit het thesisonderzoek van een studente Criminologische Wetenschappen aan de Universiteit Gent blijkt dat de media gebruik maakt van op zijn minst tien verschillende slachtoffer- en daderframes om te rapporteren over seksueel grensoverschrijdend gedrag. Het onderzoek beweert zelfs dat het mogelijk is om te voorspellen welk frame de media zal gebruiken aan de hand van de aanwezige variabelen in bepaalde zaken.

Framing is een natuurlijke eigenschap van de mens

De aanwezigheid van de tien slachtoffer- en daderframes in de Vlaamse media wil niet zeggen dat het nieuws dat gebracht wordt niet neutraal is. Framing is namelijk een natuurlijke eigenschap van de mens, het helpt om nieuwe informatie een plaats te geven binnen bestaande referentiekaders in onze hersenen. Het gebruik van frames kan positief en/of negatief zijn en in tegenstelling tot wat velen denken is dit niet afhankelijk van de inhoud. Uit het onderzoek blijkt namelijk dat het niet uitmaakt ‘wat’ er juist gerapporteerd wordt, maar ‘hoeveel’ verschillende perspectieven er inzake één thema worden weergegeven. Hoe meer perspectieven, hoe genuanceerder het beeld inzake een bepaald topic is bij de bevolking.

Seksueel grensoverschrijdend gedrag is meer dan ooit actueel

Na een aantal schandalen en de opkomst van de #metoo-beweging in België staat seksueel grensoverschrijdend gedrag weer bovenaan de prioriteitenladder in de media. Dit resulteert in meer nieuwsberichtgevingen inzake het thema en dus ook meer mogelijkheden tot het identificeren van de verschillende frames. De stijgende rapportage is belangrijk omdat slachtoffers van seksueel grensoverschrijdend gedrag nood hebben aan erkenning van hun slachtofferschap als onderdeel van het verwerkingsproces.

De tien slachtoffer -en daderframes

Uit het onderzoek blijkt dat er sprake is van ten minste tien slachtoffer- en daderframes die gesitueerd zijn op meerdere niveaus en bestaan uit verschillende focuspunten. De tien frames zijn: het maatschappelijk kader, het slachtofferkader, het veranderingskader, het

activismekader, het positieve dader – negatieve slachtofferkader, het gerechtigheidskader, het passiviteitskader, het machtsrelatiekader, het ideale daderkader en het strafbaarheidskader. Volgens de studie is het mogelijk om, na meer onderzoek, te voorspellen welk van deze kaders gebruikt wordt op basis van de aanwezige variabelen in bepaalde zaken.

Info:

Monbailliu Catherine

+32474796864

Catherine.monbailliu@ugent.be